

El polèmic sistema de vetos de la UE Com el solucionem?

Lucas Poblador Bravo

Tutor: Jordi Juárez

Col·legi Sant Josep, Sant Boi de Llobregat
2025

**PREMI
EUROPA
JOVE**

Accèssit Premi Europa Jove 2025

No col·liguem estats, unim persones

—Jean Monnet, fundador de la UE, 1950

Tabla de contenido

INTRODUCCIÓ	5
EVOLUCIÓ DE LA UE	6
LA COMUNITAT EUROPEA.....	6
PER QUÈ ES VA CREAR LA UE?.....	9
AMPLIACIONS.....	11
COM FUNCIONA LA UE?	17
ÒRGANS GOVERNAMENTALS DE LA UE.....	17
<i>La Comissió Europea</i>	17
<i>El Parlament Europeu</i>	18
<i>El Consell de la UE</i>	20
<i>El Consell Europeu</i>	21
<i>El Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el Banc Central Europeu i el Tribunal de Comptes Europeu</i>	22
COM S'APROVEN LES LLEIS EUROPEES?	23
<i>Procés d'aprovació d'una llei europea</i>	23
<i>Com afecta el veto a aquest procés?</i>	25
ANÀLISI ESTADÍSTICA	27
NÚMERO DE VETOS PER ANY	33
NÚMERO DE VETOS PER PAIS (TOTAL I EVOLUCIÓ).....	33
NÚMERO DE VETOS PER TEMA DE LA LLEI.....	34
NÚMERO DE VETOS PER PARTIT POLÍTIC	38
NÚMERO DE VETOS PER IDEOLOGIA POLÍTICA.....	39
NÚMERO DE VETOS PER TIPUS DE GOVERN	41
TIPUS D'APLICACIÓ DEL VETO	42
BENEFICIS I BENEFICIARIS DE L'ÚS DEL VETO	43
PRESÈNCIA D'AGENDES EN ELS BENEFICIS DE L'ÚS DEL VETO	46
PAÏSOS, PARTITS I IDEOLOGIES RESPONSABLES DELS PRIVILEGIS	47
INTERPRETACIÓ DE DADES I CONCLUSIONS PRELIMINARS	49
QUINS TEMES SÓN MÉS PROBLEMÀTICS?	49
EVOLUCIÓ DE L'ÚS DEL VETO DURANT ELS ÚLTIMS DEU ANYS	49
<i>2014-18</i>	49
<i>2019-24</i>	49
<i>Previsió a futur</i>	50
QUI ES BENEFICIA DEL VETO?.....	50
CONSEQÜÈNCIES DE L'ABÚS DEL VETO I COM AFECTA A LA UE.....	51
ENTREVISTA A GEORGE TSEBELIS	53
ENTREVISTA EN ANGLÈS (VERSIÓ ORIGINAL)	53
TRADUCCIÓ DE LA ENTREVISTA EN CATALÀ.....	55
CONCLUSIONS DE LA ENTREVISTA.....	58
CONCLUSIONS FINALS I ALTERNATIVA SUGGERIDA	60
CONCLUSIONS FINALS	60
<i>Temes problemàtics</i>	60

<i>Evolució del número de vetos</i>	60
<i>Beneficiaris del veto</i>	62
<i>Conseqüències de l'abús del veto i com afecta a la UE</i>	62
ALTERNATIVA SUGGERIDA	64
<i>Comprovació de la hipòtesi</i>	65
WEBGRAFIA	66
PEUS D'IMATGE	68

Abstract

The growing use of vetoes within the Council of the EU in recent years has become a critical issue inside the Union. This research paper explores the root causes of this trend, focusing on the strategic motivations behind the use of veto power, such as national interests, political leverage, and influence in EU legislation. It examines the consequences, including delays in policy implementation, decreased efficiency, and growing fragmentation within the Union. The beneficiaries of this system are either specific member states or political factions and agendas that can secure favorable outcomes through blocking decisions. However, the broader implications for EU cohesion and democratic legitimacy are concerning. This research paper proposes potential solutions to mitigate the negative effects of the veto power while maintaining member states' sovereignty in key decisions.

El creciente uso de los vetos dentro del Consejo de la UE en los últimos años se ha convertido en un problema crítico dentro de la Unión. Este trabajo de investigación explora las causas fundamentales de esta tendencia, centrándose en las motivaciones estratégicas detrás del uso del poder de veto, como los intereses nacionales, la influencia política y el impacto en la legislación de la UE. Examina las consecuencias, incluyendo retrasos en la implementación de políticas, disminución de la eficiencia y una creciente fragmentación dentro de la Unión. Los beneficiarios de este sistema suelen ser determinados estados miembros, facciones políticas o agendas específicas que pueden asegurar resultados favorables bloqueando decisiones. Sin embargo, las implicaciones más amplias para la cohesión de la UE y la legitimidad democrática son preocupantes. Este trabajo de investigación propone soluciones potenciales para mitigar los efectos negativos del poder de veto, manteniendo al mismo tiempo la soberanía de los estados miembros en decisiones clave.

Introducció

L'objectiu d'aquest treball de recerca és identificar els problemes que provoca el poder de veto dins de la Unió Europea a través d'una anàlisi estadística i donar-los remei amb una reforma consultada amb un polític familiaritzat amb el tema. Per assolir aquesta meta, però, farà falta una extensa recopilació de coneixements i de dades sobre la història de la UE i el seu funcionament intern.

He escollit aquest tema perquè m'encanta la política i, sobretot, l'europea, tant per la seva complexitat com per la seva repercussió en el nostre dia a dia. Una altra motivació personal pel tema és la impotència que sento en veure la lentitud amb la qual la UE pren decisions i com un país contra vint-i-sis és capaç de paralitzar completament una llei, és a dir: com, amb l'excusa de la sobirania nacional, es prenen decisions no democràtiques.

Davant la meua pregunta "Com solucionem el sistema de vetos de la UE?", presento la meua hipòtesi: És possible que la solució més indicada per posar remei a la situació sigui implementar un sistema de votació de majoria qualificada al Consell, en comptes del poder de veto.

El que espero d'aquest treball és comprovar la meua hipòtesi i, a més, trobar una solució real al que jo considero que és el major problema intern que afronta la UE a hores d'ara, que és l'ús abusiu que es fa del poder de veto.

Evolució de la UE

Després dels conflictes devastadors de la Segona Guerra Mundial (1939-1945), amb l'objectiu d'establir una pau duradora, potenciar la cooperació i integració entre països europeus i millorar la seva situació econòmica de postguerra, els líders europeus del moment van iniciar un procés d'unificació i integració que dècades després va fer possible la creació de la Unió Europea que coneixem ara l'any 1993. No obstant això, aquest període també va coincidir amb l'inici de la Guerra Freda, que va dividir Europa durant més de quatre dècades.

La Comunitat Europea

La Comunitat Europea (CE) va ser una antiga associació dissenyada per integrar les economies d'Europa. Originalment, comprenia la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer (CECA), la Comunitat Econòmica Europea (CEE) i la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (Euratom). El 1993, les tres comunitats es van integrar dins de la Unió Europea (UE).

L'esdeveniment que va iniciar aquesta etapa de cooperació europea va ser la creació de la CECA (Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer) en 1951, que suposa l'origen de les institucions europees que coneixem avui. Aquesta institució va ser establerta amb el Tractat de París de 1951, i els seus membres van ser França, Alemanya Occidental, Itàlia, Bèlgica, Països Baixos i Luxemburg. Els països membres de la CECA gaudien de la lliure circulació de carbó i acer dins d'aquesta comunitat. Aquest és un concepte molt similar al de la Zona "Schengen" actual (aplicat a 23 dels 27 integrants de la UE i a 4 països europeus addicionals). L'Acord de París també s'encarregava de crear una autoritat que regulés i supervisés aquest mercat. Els seus objectius eren fomentar l'expansió econòmica en els països membres i millorar les condicions laborals i de vida dels seus ciutadans.

La CECA estava formada per 4 institucions:

- L'Alta Autoritat: un executiu independent amb la tasca d'assolir els objectius establerts pel tractat i actuar en l'interès general de la CECA. Estava formada per 9 membres (dels quals no més de 2 podien ser de la mateixa nacionalitat) designats cada 6 anys. Era el cos principal de la CECA i estava dotat de poder de decisió. És equivalent a la Comissió Europea actual.
- L'Assemblea: Estava formada per 78 membres, que eren representants dels seus parlaments nacionals. N'hi havia 18 per Alemanya, França i Itàlia, 10 per Bèlgica i els Països Baixos i 4 per Luxemburg. El tractat assignava poder de supervisió a aquesta Assemblea. Seria el predecessor del Parlament Europeu.
- El Consell: Consistia en 6 representants dels governs nacionals. La presidència del Consell era ocupada per cada país de la CECA en torns durant un període de 3 mesos. El seu paper era harmonitzar les activitats de l'Alta Autoritat i la política econòmica general dels governs. La seva aprovació era necessària per a les decisions importants preses per l'Alta Autoritat. Molt semblant al Consell Europeu d'avui dia.
- El Tribunal de Justícia: Estava format per 7 jutges nomenats per un període de 6 anys per acord comú entre els governs dels països de la CECA. Garantia que el tractat fos interpretat i aplicat correctament. L'equivalent actual del Tribunal de Justícia de la UE.

Posteriorment i de forma paral·lela a la CECA, el Tractat de Roma el 1957 va establir la CEE (Comunitat Econòmica Europea), inaugurant una era de col·laboració reforçada. La CEE va ser signada per Bèlgica, França, Itàlia, Luxemburg, els Països Baixos i Alemanya Occidental. El Regne Unit, Dinamarca i Irlanda es van unir el 1973, seguits de Grècia el 1981 i Portugal i Espanya el 1986. L'antiga Alemanya Oriental va ser admesa com a part de l'Alemanya reunificada el 1990.

La CEE va ser dissenyada per crear un mercat comú entre els seus membres mitjançant l'eliminació de la majoria de les barreres comercials i l'establiment d'una política comercial externa comuna. El tractat també preveia una política agrícola comuna, que es va establir el 1962 per protegir els agricultors de la CEE contra les importacions agrícoles. La primera reducció de tarifes internes de la CEE es va implementar el gener de 1959, i per juliol de 1968 totes les tarifes internes havien estat eliminades. Entre 1958 i 1968, el comerç entre els membres de la CEE es va quadruplicar en valor.

Políticament, la CEE tenia com a objectiu reduir les tensions en el període posterior a la Segona Guerra Mundial. En particular, s'esperava que la integració promogués una reconciliació duradora entre França i Alemanya, reduint així les possibilitats de guerra. La governança de la CEE requeria cooperació política entre els seus membres a través d'institucions internacionals formals. Aquestes institucions incloïen:

- La Comissió: S'encarregava de formular i administrar les polítiques de la CEE.
- El Consell de Ministres: Promulgava legislació amb els ministres d'exterior dels països membres.
- El Parlament (o Assemblea): Originalment era un òrgan estrictament consultiu, els membres del qual eren delegats dels parlaments nacionals (més tard serien elegits directament).
- El Tribunal de Justícia Europeu: Interpretava el dret comunitari i arbitrava disputes legals.

Els membres van reformar l'organització diverses vegades per tal d'ampliar els seus poders de presa de decisions i revisar la seva estructura política. Com podem observar, les institucions de la CECA i de la CEE eren molt semblants i fàcilment comparables. Les dues comunitats eren entitats legals diferents fins al 1967, tot i això, compartien l'Assemblea i el Tribunal de Justícia.

El Tractat de Roma de 1957, a més d'establir la CEE, també creava la CEEA o Euratom (Comunitat Europea de l'Energia de l'Àtom). Els seus membres eren els mateixos que els de la CEE. Entre els objectius principals del Tractat d'Euratom es troben: promoure i facilitar la recerca i difondre informació tècnica, establir normes de seguretat uniformes per protegir el públic i els treballadors de la indústria, i assegurar que els materials nuclears civils no siguin desviats a altres usos, especialment militars.

No va ser gens fàcil posar d'acord als països per signar el Tractat de Roma, va fer falta molt de temps i bones negociacions. Després de la firma del tractat, els ministres d'Affers Estrangers dels sis estats membres de la CECA van decidir formar un Comitè Interí per al Mercat Comú i Euratom a Brussel·les. Aquest comitè va tenir diverses responsabilitats durant el període entre la signatura dels tractats i l'establiment de les institucions comunitàries.

El Comitè Interí, format pels Caps de Delegació a la Conferència Intergovernamental per al Mercat Comú i l'Euratom, va coordinar les accions entre els sis governs, especialment en

organitzacions internacionals. Entre les seves responsabilitats hi havia la redacció de Protocols sobre l'Estatut del Tribunal de Justícia i la formulació de normes per al Comitè Monetari com estipula en el Tractat de la CEE. També va realitzar treballs tècnics de duanes i tasques relacionades amb el programa de recerca d'Euratom i les normes de seguretat. A més, fins que es van establir institucions comunes, el Comitè Interí va garantir relacions harmonitzades amb països tercers i va coordinar posicions en organismes econòmics internacionals com l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) i l'Acord General sobre Aranzels i Comerç (GATT).

Val la pena mencionar que el Tractat de Roma inicialment també incloïa una Comunitat Europea de Defensa (CED) i una Comunitat Política Europea (CPE), però quan l'Assemblea Nacional Francesa va rebutjar la CED el 30 d'agost de 1954, els plans per a la Comunitat Política Europea (CPE) es van abandonar automàticament. Hi havia temors que el Parlament Francès tornés a frenar els progressos en la integració Europea, especialment després dels debats preliminars celebrats a l'Assemblea Nacional sobre el Tractat d'Euratom (del 6 al 11 de juliol de 1956) i el Tractat del Mercat Comú (del 15 al 22 de gener de 1957), que mostraven clarament les reserves i prioritats d'una gran part de la comunitat política i del públic en general a França. Els procediments per ratificar els Tractats van durar de maig a desembre de 1957.

L'1 de juliol de 1967, els òrgans de govern de la CEE, la CECA i l'Euratom es van fusionar en una nova institució que les agrupava a totes: la CE (Comunitat Europea). Mitjançant l'Acta Única Europea, que va entrar en vigor el 1987, els membres de la CEE es van comprometre a eliminar totes les barreres restants per a un mercat comú abans del 1992 (la "Zona Schengen"). L'acta també va donar a la CEE control formal de les polítiques comunitàries sobre medi ambient, recerca i tecnologia, educació, salut, protecció del consumidor i altres àrees.

El 1991, amb el Tractat de Maastricht (conegut formalment com el Tractat de la Unió Europea), la CE va ser integrada a la UE com el primer dels seus tres "pilars" (el segon sent una política exterior i de seguretat comuna i el tercer una cooperació policial i judicial en matèria penal). Una sèrie de reformes entre el 1993 i el 2009 van acabar amb la CE com a òrgan governamental, ja que es va eliminar el nom de Comunitat Europea, així com el concepte de "pilars". Finalment, al 2009, la UE va reemplaçar legalment la CE com a seu institucional.

L'única institució de la CE que continua vigent és l'Euratom. Les altres han sigut completament reestructurades dins d'altres òrgans de la unió. Tot i això, és indiscutible que el Tractat de París (CECA) i el Tractat de Roma (CEE i Euratom) van ser un primer pas clau cap a la creació d'una Unió Europea capaç d'assegurar la cooperació entre països europeus.

Bandera de la CECA (1)

Bandera de la CEE (2)

Bandera de la CE (3)

Evolució de països membres de la CEE i de la CECA (4)

Per què es va crear la UE?

El Tractat de París (1951) va ser l'inici d'una era d'integració europea que es personificaria en la Unió Europea. Aquest procés es va iniciar per vincular més estretament les nacions d'Europa pel benestar econòmic, social i de seguretat de tots. És un dels diversos esforços després de la Segona Guerra Mundial per unir les nacions d'Europa en una entitat única: la UE. L'objectiu principal de la Unió Europea, en els anys posteriors a la Segona Guerra Mundial, era posar fi a les devastadores guerres que havien dividit i arruïnat Europa durant segles. Al mateix temps, va quedar cada vegada més clar que una Europa unida tindria molt més poder econòmic i polític que les nacions individuals en el món de l'època postguerra.

L'acord econòmic de la dècada de 1950 ("el Pla Schuman") entre Alemanya i França sobre el carbó i l'acer es va considerar com una declaració de reconciliació entre els dos països més importants i influents d'Europa, obrint camí als tractats europeus (com els acords de París i Roma) que tindrien lloc en aquella mateixa dècada.

A finals dels anys 60 i la dècada de 1970, la motivació per la integració europea va passar a estar més relacionada amb objectius econòmics que geopolítics. Aquestes dues dècades a

Europa es van caracteritzar per un "détente" de la Guerra Freda en curs, un fort creixement econòmic (els "Swinging Sixties"), l'adhesió dels primers nous membres a la CE (Dinamarca, Irlanda i el Regne Unit), i abundants inversions per impulsar les àrees regionals més pobres.

Els anys 80 es van caracteritzar per l'estancament econòmic i la inestabilitat política, ja que la latent Guerra Freda va ser revivada novament. Per tant, els objectius de la CE van ser reorientats un altre cop per enfrontar-se als reptes actuals. Es va prioritzar impulsar la innovació i integració europees. A més a més, Grècia, Espanya i Portugal van entrar a la Comunitat Europea.

A Europa, els anys 90 van suposar un gran impuls a la unificació europea gràcies a la caiguda del Mur de Berlín, el col·lapse de l'URSS i els règims comunistes a Europa oriental i la desintegració de Iugoslàvia. Aquest ràpid gir d'esdeveniments al principi dels anys 90 va alliberar a Europa dels règims autocràtics presents al continent, la qual cosa va permetre que aquests països iniciessin el procés d'adhesió a la recentment reformada Unió Europea. El Mercat Únic va ser finalment establert, cosa que permet la lliure circulació de persones, béns, serveis i diners; integrant encara més els països europeus econòmicament i el Tractat de Maastricht va simplificar les normes i institucions europees. A més a més, Àustria, Finlàndia i Suècia van unir-se a la UE el 1995, i l'euro (€) va néixer com a moneda comuna dins la unió el 1999.

La Unió Europea que coneixem avui va ser creada pel Tractat de Maastricht (1993) i el Tractat d'Amsterdam (1999). Els objectius oficials de la Unió Europea actuals, és a dir, el seu propòsit i les seves funcions són les següents:

Dins de les seves fronteres:

- Promoure la pau, els seus valors i el benestar dels seus ciutadans
- Oferir llibertat, seguretat i justícia sense fronteres interiors
- Establir un mercat intern i promoure l'euro
- Assolir un desenvolupament sostenible basat en un creixement econòmic equilibrat, estabilitat de preus i una economia de mercat altament competitiva amb plena ocupació i progressos socials
- Protegir i millorar la qualitat de l'entorn
- Promoure el progrés científic i tecnològic
- Promoure la justícia i protecció social
- Millorar la cohesió econòmica, social i territorial i la solidaritat entre els països de la UE
- Respectar la nostra rica diversitat cultural i lingüística

Al món en general:

- Mantenir i promoure els valors i interessos de la UE
- Contribuir a la pau i la seguretat i al desenvolupament sostenible de la Terra
- Contribuir a la solidaritat i al respecte mutu entre els pobles, al comerç lliure i just, a l'erradicació de la pobresa i a la protecció dels drets humans
- Estricta observança del dret internacional

Com podem veure, els objectius de la UE han passat dels interessos geopolítics i la cohesió interna a objectius més relacionats amb la societat. Tot i això, el desenvolupament econòmic ha sigut sempre un dels més importants, o fins i tot el primari. No obstant això, en els darrers

anys han ressorgit diversos problemes geopolítics, a causa dels quals molts creuen que la defensa i l'estabilitat interna haurien de tenir un paper més important en la presa de decisions de la UE que en les dècades anteriors.

Ampliacions

Els membres inicials de la CECA van ser: França, Alemanya (oriental), Itàlia, Països Baixos, Bèlgica i Luxemburg. La idea va ser inicialment proposada pel ministre d'exteriors francès (Robert Schuman) el 1950. Els sis països van firmar l'acord el 1951 (el Tractat de París).

Membres inicials de la CECA i de les Comunitats Europees (5)

Els països membres van continuar sent els mateixos fins al 1973, quan el Regne Unit, Irlanda i Dinamarca van adherir-se a les Comunitats Europees (CEE, CECA i Euratom). La motivació d'aquests països d'unir-se és fruit del fort creixement econòmic que van experimentar els països membres durant els anys 60, el que va demostrar que el projecte europeu no només era viable, sinó que també era rendible. Noruega va considerar unir-se, però finalment va decantar-se pel no, ja que hi havia un gran percentatge de la ciutadania que rebutjava aquesta idea. A més a més, el govern noruec va considerar que la democràcia noruega estaria millor protegida fora de les Comunitats Europees i era escèptic del concepte de mercat lliure de la Unió.

Membres de les Comunitats Europees al 1973 (6)

Grècia va demanar unir-se a la Comunitat Europea el 1975, després de recuperar la seva democràcia, i va ser admès el 1981. Hi havia temors que amb Grècia dins del mercat de la CE, hi hagués problemes per culpa del seu sector agrari, una onada d'immigrants i enfadar a Turquia (enemistada amb Grècia). Era la primera vegada que un país amb un PIB més moderat era admès al projecte europeu i, amb aquest precedent, Espanya i Portugal van unir-se a la CE el 1986. L'objectiu d'aquests tres països europeus del sud (els tres havent recuperat la seva democràcia fa relativament poc) era créixer econòmicament i equiparar els seus estàndards de vida en el futur amb els d'altres països membres.

Membres de la Comunitat Europea el 1981 (7)

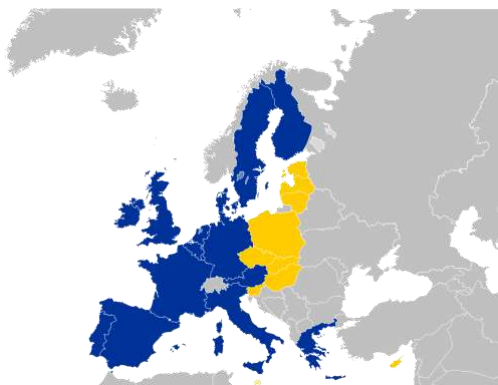
Membres de la Comunitat Europea el 1986 (8)

Els següents països que passarien a formar part de la Unió van ser Finlàndia, Suècia i Àustria el 1995. Aquests països inicialment van decidir no formar part de la UE per poder continuar sent considerats com a països neutres, però ara que la Guerra Freda havia acabat, tenia sentit iniciar el procés d'adhesió a la UE. Cal mencionar que el 1989, amb la caiguda del Mur de Berlín, Alemanya Oriental va ser admesa a la unió com a part d'Alemanya.

Membres de la Unió Europea el 1995 (9)

L'any 2004, 10 països van passar a formar part de la UE (Estònia, Letònia, Lituània, la República Txeca, Hongria, Polònia, Eslovàquia, Eslovènia, Xipre i Malta). Excepte Malta, que no va tenir molts problemes per unir-se, els altres 9 països i la UE van trobar-se amb un munt de dificultats per arribar a l'acord d'adhesió. El cas de Xipre (una mica excepcional) va ser complex perquè aquest país consta de diferents subteritoris, relacionats amb 4 països diferents. Els problemes que van trobar-se la resta dels 8 països a l'hora de negociar amb la UE estaven relacionats amb què tots provenien del bloc de l'est de la Guerra Freda i, per tant, tenien un PIB, un estat del benestar i uns estàndards de vida molt inferiors a la resta d'economies europees, i uns índexs d'atur i corrupció significativament alts respecte a la mitjana de la UE. A més a més, aquesta ampliació suposava un gran repte per la UE des del punt de vista funcional i administratiu, ja que es passaria de 15 a 25 estats membres i molts polítics creien que l'estructura de la unió mai va ser pensada per tants integrants. És en aquest moment en què primer es qüestiona el poder de veto com a eina necessària i eficaç per la UE.

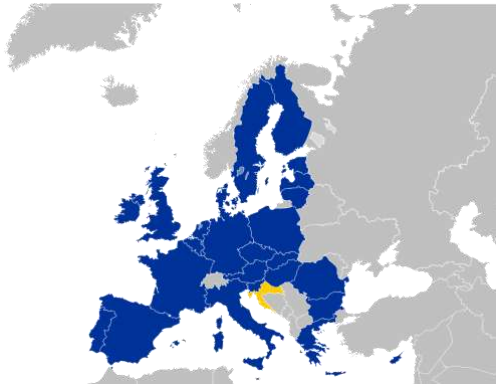
Membres de la Unió Europea el 2004 (10)

Romania i Bulgària van ser els següents en unir-se a la UE el 2007. Igual que amb l'ampliació del 2004, hi havia preocupació per una possible onada d'immigrants des d'aquests països cap a les grans economies europees. Aquesta vegada, però, hi havia un altre problema: per la frontera turca de Bulgària podria obrir-se una nova ruta migratòria cap a les grans economies europees. És per això que al final no hi va haver acord per deixar entrar als dos països a la zona Schengen, tot i ser membres de la UE.

Membres de la Unió Europea el 2007 (11)

Croàcia va entrar a la UE l'any 2013. Va ser un procés d'adhesió simple comparat amb el d'altres països, tot i que existien disputes de fronteres amb Eslovènia.

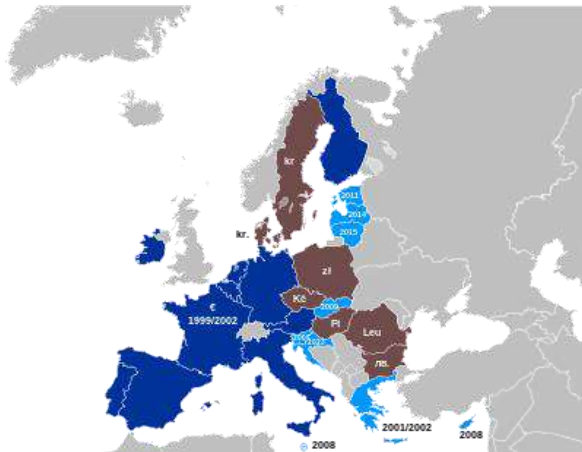
Membres de la Unió Europea el 2013 (12)

El 2020, el Regne Unit va separar-se finalment de la UE. Aquest divorci va ser un procés increïblement complex, gairebé traumàtic, tant per a la UE com al Regne Unit. Iniciat per un referèndum del Regne Unit el 2016 proposat pel primer ministre James Cameron (que va dimitir després de saber el resultat) que tenia com a objectiu sortir de la UE. El març del 2017, es va activar l'article 50 del tractat de la UE, iniciant un procés de sortida de dos anys. L'acord negociat per Theresa May va ser rebutjat tres vegades pel Parlament Anglès, cosa que va portar a la seva renúncia el juliol del 2019. Boris Johnson es va convertir en primer ministre i va negociar un acord revisat, que va portar a la sortida del Regne Unit el 31 de gener del 2020. Va seguir un període de transició fins al 31 de desembre del 2020. El bloqueig polític i els debats sobre acords comercials van persistir, causant retards i maldecaps fiscals, estadístics i administratius. Es calcula que el Brexit ha suposat la pèrdua de 370.000 llocs de treball i 120.000 milions d'euros a l'any en el Regne Unit. El Brexit es recorda com un desastre econòmic, i no és un precedent atractiu per altres països membres que contemplin abandonar la UE.

No tots els països de la UE es troben dins de la Zona Schengen, ni tots utilitzen l'euro com a moneda nacional. A més a més, alguns països que no pertanyen a la UE tenen algun tipus de relació especial amb aquesta (com per exemple Suïssa).

Països membres que pertanyen a la Zona Schengen el 2024 (14)

Monedes utilitzades a cada país de la UE i data de la introducció de l'euro en cada país(15)

Qualsevol país europeu pot sol·licitar ingressar a la Unió si respecta els valors democràtics de la UE i es compromet a promoure'ls (article 2 del TUE). Un país és reconegut per la UE com un candidat per adherir-se a la Unió si compleix els següents requisits:

- El país ha de tenir institucions estables que garanteixin la democràcia, l'estat de dret, els drets humans i el respecte i la protecció de les minories.
- El país ha de tenir una economia de mercat en funcionament capaç d'afrontar la pressió competitiva i les forces del mercat dins de la UE i ha d'adherir-se als objectius de la Unió Política i Econòmica i Monetària.
- El país ha de tenir la capacitat d'assumir les obligacions d'adhesió, inclòs el suport dels objectius de la UE, l'adopció de l'adquisició de la comunitat i una administració pública capaç d'adoptar i implementar la legislació actual de la UE.

Els països candidats actuals són: Albània, Bòsnia i Hercegovina, Geòrgia, Moldàvia, Montenegro, Macedònia del Nord, Sèrbia, Turquia i Ucraïna. Kosovo és reconegut com un candidat potencial.

El procés d'adhesió consta de tres etapes que requereixen l'aprovació de tots els països de la UE.

Aquestes etapes són:

- Candidatura: El país presenta una sol·licitud d'adhesió al Consell de la UE. A continuació, el Consell demana a la Comissió Europea que verifiqui la capacitat del candidat del país. Sobre la base de les recomanacions de la Comissió, el Consell decideix si l'estatut del país atorga i inicia negociacions formals per a l'adherència a la Unió. Tots els estats membres de la UE han d'acordar aquesta decisió. Si tot això es compleix, el país és reconegut com a candidat per la UE.
- Negociacions: Durant les negociacions d'adhesió, el país candidat es prepara per aplicar la legislació i les normes de la UE. Al llarg de les negociacions, la Comissió supervisa el progrés del candidat en aquestes reformes.
- Adhesió: Un cop finalitzades les negociacions, la Comissió determina si el candidat està a punt per convertir-se en estat membre. Si considera que sí, es prepara un tractat d'adhesió, que detalla les condicions d'adhesió del país a la UE. Després de ser aprovat per la Comissió Europea, el Consell Europeu i el Parlament Europeu i ser

signat i ratificat per tots els estats membres de la UE i el país candidat, aquest s'adhereix oficialment a la UE en la data indicada en el seu tractat d'adhesió.

Per agilitzar el procés d'adhesió als països dels Balcans Occidentals, la UE va dissenyar un procés especial: Procés d'Estabilització i Associació. L'objectiu del procés és estabilitzar aquests socis des del punt de vista polític i econòmic de manera que, en definitiva, estiguin disposats a adherir-se a la UE. Els països dins d'aquest procés són Albània, Bòsnia i Hercegovina, Kosovo, Montenegro, Macedònia del Nord i Sèrbia.

Considerant l'èxit rotund del projecte europeu (passant de sis a 27 països membres), és evident que la UE és el futur d'Europa. Tot i això, és possible que els efectes negatius d'aquesta ràpida expansió de la UE (sobretot la del 2004) hagin sigut minimitzats, sobretot en l'àmbit del poder de veto. Crec que el fet que un país tingui poder de veto en un conjunt de sis països, com la CECA de 1952, és una cosa molt diferent del fet que un país tingui poder de veto en un conjunt de 27 països, com la UE del present, i que són necessàries una sèrie de reformes per tal que la Unió recuperi la seva agilitat i rapidesa a l'hora de prendre decisions importants.

Com funciona la UE?

La Unió Europea és una organització internacional que com a tal compta amb un funcionament i una estructura interna molt complexos. Consta de 4 grans òrgans governamentals i altres més petits, tots amb determinades competències i funcions que, unides, garanteixen el bon funcionament de la Unió. En aquest punt també serà explicat el procés d'aprovació d'una llei convencional, des de la proposta de la Comissió fins a l'aprovació del parlament.

Òrgans governamentals de la UE

La Comissió Europea

La Comissió Europea és l'òrgan executiu de la Unió Europea: ajuda a conformar l'estratègia global de la UE, proposa noves lleis i polítiques de la UE, supervisa la seva implementació i gestiona el pressupost de la UE. També juga un paper significatiu en el suport al desenvolupament internacional i en l'entrega d'ajuda. Actua en l'interès general de la UE amb completa independència dels governs nacionals dels estats membres de la UE i és responsable davant el Parlament Europeu.

Logotip de la Comissió Europea (16)

La Comissió està actualment formada per 27 comissaris: la seva Presidenta (actualment Ursula von der Leyen), 8 Vicepresidents, 1 alt representant de la Unió per Afers Exteriors i Política de Seguretat i 18 Comissaris. Cada comissari prové d'un país membre diferent. El funcionament diari dels negocis de la Comissió és realitzat pel seu personal (advocats, economistes, etc.). La Comissió està organitzada en 38 departaments de polítiques específiques o "Direccions Generals" (DG), 14 "serveis" i 6 "agències executives", que es troben principalment a Brussel·les. Cada DG és dirigida per un membre de la Comissió escollit per la Presidenta.

La Presidenta defineix la direcció política per a la Comissió, la qual permet als Comissaris decidir conjuntament els objectius estratègics i produir el programa de treball anual. Les decisions es prenen basades en la responsabilitat col·lectiva. Tots els Comissaris són iguals en el procés de presa de decisions i igualment responsables d'aquestes decisions, no tenen cap poder individual de presa de decisions. Els Vicepresidents actuen en nom de la Presidenta i coordinen el treball en la seva àrea de responsabilitat, juntament amb diversos Comissaris. En general, les decisions es prenen per consens, però també es poden celebrar votacions. En aquest cas, les decisions es prenen per majoria simple, on cada Comissari té un vot. Això es fa normalment en forma de propostes legislatives provisionals.

La funció general de la Comissió és actuar en l'interès general de la UE, deixant de segon pla els interessos particulars dels estats membres.

Competències exclusives de la Comissió:

- Dret d'iniciativa per proposar lleis en una àmplia gamma d'àrees polítiques* (en l'àrea de justícia i afers interns, comparteix el dret d'iniciativa amb els estats membres).
- Dret d'adoptar actes no legislatius, especialment actes delegats i d'execució, i té poders importants per garantir condicions de competència justes entre les empreses de la UE.
- Implementar el pressupost de la UE en col·laboració amb els estats membres i gestionar programes de finançament.
- Exercir funcions de coordinació, executives i de gestió.
- Representar la UE durant les negociacions internacionals.

Actualment hi ha una proposta en marxa que permetria al parlament proposar lleis.

Competències compartides de la Comissió:

- Implementar el pressupost de la UE en col·laboració amb els estats membres (juntament amb el Parlament i el Consell de la UE).
- Gestionar programes de finançament (juntament amb el Tribunal de Comptes).
- Supervisar l'aplicació i el compliment tant de les lleis de la UE com les decisions del Consell de la UE (juntament amb el Tribunal de Justícia).

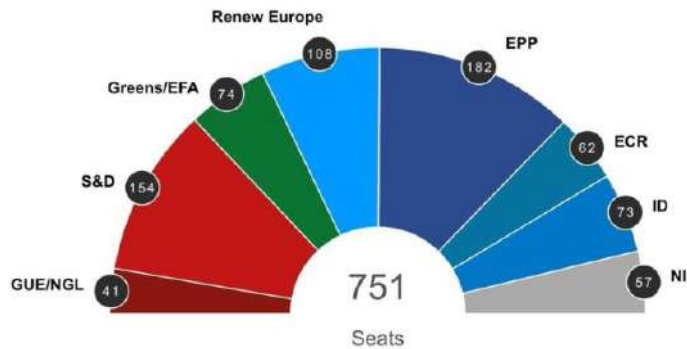
El Parlament Europeu

El Parlament Europeu és l'òrgan legislatiu de la UE. Té responsabilitats legislatives, de supervisió i pressupostàries. És elegit directament pels votants de la UE cada 5 anys. Les últimes eleccions van ser el maig del 2019 i les properes seran el juny del 2024. Els edificis parlamentaris es troben a Brussel·les i a Estrasburg.

Logotip del Parlament Europeu (17)

El nombre d'eurodiputats per a cada país és aproximadament proporcional a la seva població, però això és per proporcionalitat decreixent: cap país no pot tenir menys de 6 ni més de 96 eurodiputats i el nombre total no pot excedir 705 (704 més el president). Els eurodiputats estan agrupats per afiliació política, no per nacionalitat. El President representa el Parlament davant d'altres institucions de la UE i el món exterior i dona l'aprovació final al pressupost de la UE. Els partits europeus actuals són: Partit Popular Europeu (PPE), Aliança Progressista de Socialistes i Demòcrates (S&D), Renovar Europa, Verds/Aliança Lliure Europea (Verds/EFA), Identitat i Democràcia (ID), Conservadors i Reformistes Europeus (ECR), Esquerra Unitària Europea (GUE) i "Membres no adscrits".

Political groups in the European Parliament

- EPP - Group of the European People's Party (Christian Democrats)
- S&D - Group of the Progressive Alliance of Socialists and Democrats in the European Parliament
- ECR - European Conservatives and Reformists Group
- Renew Europe - Renew Europe group
- GUE/NGL - Confederal Group of the European United Left - Nordic Green Left
- Greens/EFA - Group of the Greens/European Free Alliance
- ID - Identity and Democracy
- NI - Non-attached Members

Resultats de les eleccions europees del 2019 (18)

El treball del Parlament consta de dues etapes principals: preparar la legislació (comitès) i aprovar la legislació (sessions plenàries). El Parlament té 20 comitès i tres subcomitès, cadascun encarregat d'una àrea política particular. Els comitès examinen les propostes de legislació, i els eurodiputats i els grups polítics poden presentar esmenes o proposar rebutjar una llei. Aquestes qüestions també es debaten dins dels grups polítics. Una vegada el comitè proposa la legislació, té lloc la sessió plenària, on tots els eurodiputats es reuneixen a l'hemicicle per votar definitivament la legislació i les esmenes proposades. Normalment se celebren a Estrasburg durant quatre dies al mes, però a vegades hi ha sessions addicionals a Brussel·les (ja que el Parlament consta de dos edificis parlamentaris).

La funció general del Parlament Europeu és actuar com a co-legislador, compartint amb el Consell Europeu el poder d'adoptar i modificar propostes legislatives i de decidir sobre el pressupost de la UE.

Competències del Parlament envers legislació:

- Aprovació de les lleis de la UE (juntament amb el Consell de la UE, basades en propostes de la Comissió).
- Decisió sobre acords internacionals (juntament amb la Comissió).
- Decisió sobre ampliacions (juntament amb el Consell Europeu, la Comissió i el Consell de la UE).
- Revisió del programa de treball de la Comissió i sol·licitud de proposta legislativa.

Competències del Parlament envers supervisió:

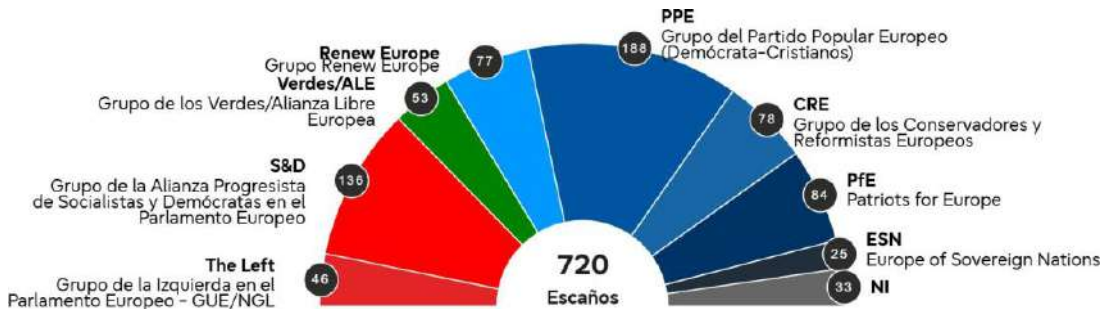
- Supervisió democràtica de totes les institucions de la UE.
- Elecció del President de la Comissió i aprovació de la Comissió com a òrgan. Possibilitat de votar una moció de censura, obligant la Comissió a dimitir.
- Concedir alliberació, és a dir, aprovar la manera com s'han gastat els pressupostos de la UE
- Examinar les peticions dels ciutadans i establir investigacions.
- Debatre la política monetària amb el Banc Central Europeu.

- Qüestionar la Comissió i el Consell Europeu.
- Observació d'eleccions.

Competències del Parlament envers pressupostos:

- Establir el pressupost de la UE (juntament amb el Consell Europeu).
- Aprovar el marc financer plurianual de la UE.

Després de les eleccions del juny del 2024, el parlament va canviar i hi ha dos nous partits: Patriotes per Europa i Europa de Nacions Sobiranes. A més, el nombre de diputats ha disminuït a causa de la retirada del Regne Unit de la UE.

Resultats de les eleccions europees de juny del 2024

El Consell de la UE

Al Consell de la UE, conegut informalment com el Consell, els ministres dels governs de cada país de la UE es reuneixen per debatre, modificar i adoptar lleis, i coordinar polítiques. Els ministres tenen l'autoritat per comprometre els seus governs amb les accions acordades a les reunions. Les reunions del Consell tenen lloc a Brussel·les, llevat dels mesos d'abril, juny i octubre, quan se celebren a Luxemburg. Juntament amb el Parlament Europeu, el Consell és l'òrgan principal de presa de decisions de la UE.

Logotip del Consell de la UE (19)

Els membres del Consell són els ministres dels governs de cada país de la UE, segons l'àrea de política a tractar. De manera que no hi ha membres fixos al Consell de la UE sinó que el Consell es reuneix en 10 configuracions diferents, cadascuna corresponent a l'àrea de política que es tracta. Depenent de la configuració, cada país envia el seu ministre responsable d'aquella àrea de política. Cada país de la UE exerceix la presidència de forma rotatòria cada sis mesos amb l'excepció del Consell "d'Afers Exteriors" i "Política de Seguretat".

La funció del Consell és donar veu als governs dels estats membres de la UE a l'hora d'adoptar les lleis de la UE i coordinant les seves polítiques.

Els ministres de la UE es reuneixen en públic quan discuteixen o voten sobre projectes d'actes legislatius. Per ser aprovades, les decisions generalment requereixen una majoria qualificada: 55% dels països (amb 27 membres actuals, això significa 15 països) que

representin almenys el 65% de la població total de la UE. Es requereix una majoria simple per a qüestions procedimentals i administratives. Per bloquejar una decisió, es necessiten almenys 4 països (que representin almenys el 35% de la població total de la UE). Tot i això, hi ha una excepció notable, la qual és el tema central d'aquest treball: els temes de política exterior i de fiscalitat requereixen un vot unànim, és a dir, que un sol país pot vetar una llei tot i que els 26 membres restants hi estiguin a favor.

Competències exclusives del Consell de la UE:

1. Coordina les polítiques dels països de la UE.
2. Concreta acords entre la UE i altres països o organitzacions internacionals.

Competències compartides del Consell de la UE:

1. El Consell negocia i adopta lleis de la UE (juntament amb el Parlament Europeu, basant-se en les propostes de la Comissió Europea).
2. Desenvolupa la política exterior i de seguretat de la UE (basant-se en les directrius del Consell Europeu).
3. Adopta el pressupost anual de la UE (juntament amb el Parlament Europeu).

El Consell Europeu

El Consell Europeu reuneix els líders de la UE per establir l'agenda política de la UE. Representa el nivell més alt de cooperació política entre els països de la UE. Com una de les 7 institucions oficials de la UE, el Consell Europeu pren la forma de reunions (generalment trimestrals) entre els líders de la UE, presidides per un president (actualment Charles Michel). Aquestes reunions tenen lloc a Brussel·les.

Logotip del Consell Europeu (20)

El Consell Europeu està format pels caps d'estat o de govern de tots els països de la UE, el President del Consell Europeu i el President de la Comissió Europea. És convocat i presidit pel President del Consell Europeu, que és escollit pel mateix Consell Europeu per un mandat de dos anys i mig que pot ser renovat una vegada.

Normalment, el Consell Europeu es reuneix 4 vegades a l'any, però el President pot convocar reunions addicionals per abordar qüestions urgents. Generalment, es decideixen les qüestions per consens, però en alguns casos és suficient una majoria qualificada. Només els caps d'estat o de govern poden votar.

La funció general del Consell Europeu és definir la direcció política general i les prioritats de la Unió Europea. **Competències exclusives del Consell Europeu:**

1. Decideix la direcció general de la UE i les prioritats polítiques, però no aprova lleis.

2. S'ocupa de qüestions complexes o delicades que no es poden resoldre a nivells inferiors de cooperació intergovernamental.
3. Estableix la política exterior i de seguretat comuna de la UE, tenint en compte els interessos estratègics de la UE i les implicacions de defensa.
4. Nomena i designa candidats per a certs rols d'alta rellevància en l'àmbit de la UE, com ara el BCE i la Comissió.
5. Demana a la Comissió Europea que faci una proposta de llei perquè sigui aprovada al Parlament.
6. Traspasa una qüestió al Consell de la UE perquè se'n faci càrrec.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el Banc Central Europeu i el Tribunal de Comptes Europeu

Tribunal de Justícia de la UE

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) interpreta la legislació de la UE per assegurar que s'apliqui de la mateixa manera a tots els països de la UE i resol controvèrsies legals entre els governs nacionals i les institucions de la UE. També pot, en determinades circumstàncies, ser utilitzat per persones, empreses o organitzacions per prendre mesures contra una institució de la UE, si senten que aquesta ha vulnerat els seus drets.

Logotip del TJUE (21)

El TJUE emet resolucions sobre casos que se li presenten. Els tipus més comuns de casos són: Interpretació de la llei, aplicació de la llei, anul·lació d'actes legals de la UE, garantir que la UE prengui mesures, sancionar les institucions de la UE.

Banc Central Europeu

El Banc Central Europeu (BCE) gestiona l'euro i estableix i implementa la política econòmica i monetària de la UE. El seu principal objectiu és mantenir els preus estables, amb la finalitat de donar suport al creixement econòmic i la creació d'ocupació.

Logotip del BCE (22)

El BCE estableix les taxes d'interès a les quals presta als bancs comercials de la zona euro, controlant així l'oferta de diners i la inflació. També gestiona les reserves de divises estrangeres de la zona euro i la compra o venda de monedes per equilibrar els tipus de canvi.

A més a més, garanteix que els mercats i les institucions financeres estiguin ben supervisats per les autoritats nacionals i que els sistemes de pagament funcionin correctament. També assegura la seguretat i la solidesa del sistema bancari europeu, i autoritza la producció de bitllets d'euro. Finalment, monitoritza les tendències de preus i avalua els riscos per a l'estabilitat de preus.

Tribunal de Comptes Europeu

Com a auditor extern independent de la UE, el Tribunal de Comptes Europeu (TCE) vetlla pels interessos dels contribuents de la UE. No té poders legals, però treballa per millorar la gestió del pressupost de la UE per part de la Comissió Europea i informa sobre les finances de la UE.

Logotip del TCE (23)

Com s'aproven les lleis europees?

Procés d'aprovació d'una llei europea

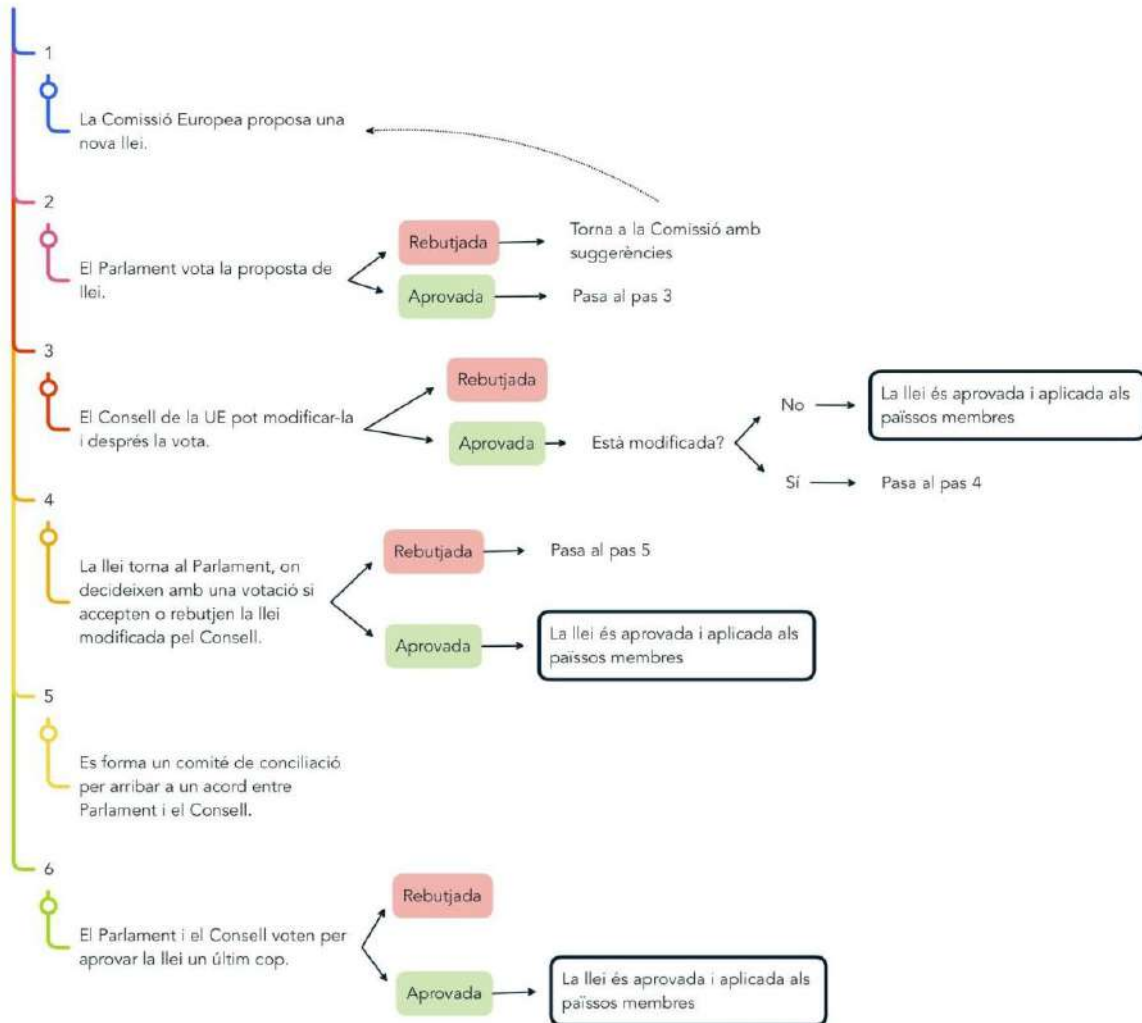
La Unió Europea té la capacitat de crear legislació en les àrees de comerç intern i extern, protecció del medi ambient, drets humans, política monetària i energia.

Només tres institucions europees formen part d'aquest procés: la Comissió, el Parlament i el Consell de la UE. Tot i això, és un procés molt complicat que pot resumir-se en 6 passos.

1. Primer, la Comissió Europea proposa una nova llei, exercint el seu dret exclusiu d'iniciativa.
2. En segon lloc, aquesta proposta de llei és llegida al Parlament i estudiada i discutida pels 20 comitès, tenen el poder de modificar-la si així ho consideren, després el Parlament vota per acceptar o rebutjar la proposta de llei. Si és rebutjada, la llei és retornada a la Comissió amb els suggeriments perquè la modifiqui i torni a passar pel Parlament.
3. En canvi, si la llei és aprovada, el Consell de la UE la revisa i acostuma a esmenar-la abans de votar la llei.
4. Si el Consell aprova la llei, el Consell retorna la llei al Parlament, on fan una segona lectura i decideixen amb una votació si accepten o rebutgen les modificacions del Consell. Si les accepten, la llei és aprovada per la UE i aplicada als estats membres.
5. Si no, es forma un comitè de conciliació per resoldre les diferències entre el Parlament i el Consell i poder arribar a un acord.
6. Finalment, tant el Parlament com el Consell voten per aprovar la llei un últim cop. Si és aprovada per les dues institucions, la llei és aprovada per la UE i aplicada als estats membres.

A continuació es mostra un esquema d'aquest procés amb la intenció que aquest quedi clar:

Procés d'aprovació d'una llei europea

(material propi)

Com afecta el veto a aquest procés?

L'evolució del veto nacional a les institucions de la UE des dels seus inicis a la dècada de 1950 reflecteix la naturalesa dinàmica de la integració europea i l'equilibri entre sobirania nacional i presa de decisions supranacional democràtica.

Inicialment, el veto era un principi fonamental consagrat en els tractats fundacionals de la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer (CECA) i de la Comunitat Econòmica Europea (CEE). Tenia com a objectiu principal salvaguardar els interessos dels estats membres i assegurar el seu consentiment en àrees crítiques de formulació de polítiques. Al llarg de les dècades, a mesura que la UE s'ha expandit i aprofundit en la seva integració, l'ús del veto nacional ha sofert canvis significatius. Amb la creació de nous tractats, com el Tractat Únic Europeu (TUE) el 1986 i el Tractat de Maastricht el 1992, l'abast del veto s'ha ampliat i limitat alhora. El TUE va introduir el concepte de votació per majoria qualificada (VMQ) en certes àrees de política, permetent que les decisions es prenguessin sense acord unànim. Aquest canvi tenia com a objectiu simplificar els processos de presa de decisions i superar possibles bloqueigs causats per la regla de la unanimitat.

No obstant això, el veto nacional va continuar prevalent en àrees considerades essencials per a la sobirania nacional, com ara la fiscalitat, la política exterior i les modificacions dels tractats. El Tractat de Maastricht va perfeccionar encara més l'ús del VMQ, estenent-lo a nous dominis de política mentre preservava la unanimitat en qüestions crucials com canvis constitucionals i política exterior i de seguretat comuna. Els tractats posteriors, incloent-hi el Tractat d'Amsterdam (1997), el Tractat de Niça (2001) i el Tractat de Lisboa (2007), van continuar ajustant l'equilibri entre la unanimitat i la VMQ. Aquests tractats van ampliar l'abast del VMQ, especialment en àrees relacionades amb el mercat únic, la política ambiental i la justícia i els assumptes interiors.

Jo penso que el paper del veto en la UE, especialment en el Consell de la UE, no estava pensat per una Unió de 27 països, molt menys per un context on la política exterior i seguretat (àrees on en el Consell necessita unanimitat per prendre decisions) adquireixen cada vegada més importància. La UE necessita adaptar-se i prendre decisions més ràpid que abans per culpa d'aquest ambient mundial d'incertesa, però no pot perquè per modificar els seus Tractats i agilitzar el seu funcionament també requereix d'una decisió unànime en el Consell. Acabar amb el veto és un pas lògic dins de la UE.

En definitiva, una reforma dels tractats és inevitable perquè la Unió torni a ser eficient i capaç d'afrontar els reptes actuals, és hora que la veu dels ciutadans reflectida al Parlament sigui escoltada i no silenciada per un ministre d'un membre dels 26. De fet, ja hi ha una reforma en marxa que, si acaba aprovant-se, acabaria amb qualsevol veto nacional en el Consell de la UE. Tot i això, quin països s'han aprofitat més d'aquest veto? A qui li ha beneficiat?

Sala de reunions del Consell de la UE (24)

Anàlisi estadística

Una vegada acabada tota la part teòrica, passem a la pràctica. On primer faré tot una anàlisi estadística de quins països han utilitzat més el veto i amb quines intencions.

Anàlisi de la recopilació de vetos (2014-2024)

Per obtenir un recompte exacte i detallat de totes les amenaces de veto, seria necessari revisar les actes i registres de les reunions del Consell, així com informes i declaracions diplomàtiques que poden no estar sempre disponibles al públic. Aquest tipus d'informació sovint s'arxiva de manera confidencial i pot no estar completament accessible. És per això que una anàlisi estadística absolutament fiable és impossible de realitzar. Utilitzaré totes les dades disponibles (notícies, actes de la UE disponibles, tesis polítiques, etc.) per fer un recompte per país i per motiu el més acurat possible.

M'he passat tres mesos fent una recopilació en forma de taula de tots els vetos en els últims deu anys (des del 2014 fins a l'actualitat), assenyalant no només el país, sinó també el tema de la llei, en què consistia, què demanava el país, el partit polític en el Parlament Europeu al que correspon el govern del país que veta i la seva orientació política. A més a més, també si el govern és nacionalista i/o euroescèptic, les conseqüències del veto, si el veto va ser aplicat, si el país va sortir beneficiat gràcies al veto i què va guanyar gràcies a ell.

Amb tota aquesta informació, he dissenyat gràfics i evolucions visuals de fenòmens polítics relacionats amb el veto que utilitzaré per les meves conclusions preliminars abans de l'entrevista amb el politòleg George Tsebelis.

A continuació presento (amb un propòsit merament referencial) la taula amb els resultats del meu treball d'investigació:

Data	País	Decisió i motiu	Tema	Govern	Partit Europeu	Govern nacionalista?	Govern euroescèptic?	Veto aplicat a la votació?	Conseqüències	Benefici pel país?	Quin benefici?
Oct-14	Polònia	Independència energètica i energies verdes; Polònia no volia mesures massa estrictes que impactessin la seva economia.	ECO (p.e.n.) AMB (energies)	C	PPE	No	No	Només amenaça	Polònia comtarà en més ajudes per adaptar la seva economia	Si	Suport econòmic
May-15	Regne Unit	Presupostos de la UE i Política de Cohesió; demanava reformes en la política de cohesió i en la contribució de diners que beneficiarien als britànics.	ECO (p.e.n.)	UC	CRE	Si	Si	Només amenaça	El RU guanya menys contribucions i més flexibilitat amb la política de cohesió	Si	Reducció en aportacions econòmiques a la UE
Jun-15	Itàlia	Renovació de les sancions contra Rússia; demanava un canvi en l'actitud de la UE amb Rússia i els efectes negatius en la economia italiana.	ECO (p.e.n.) EXT (Rússia)	SD C	PSD PPE	No	No	Només amenaça	La llei va sortir endavant	No	-
Dec-15	Polònia	Reforma del Sistema de Comerç d'Emissions (ETS); demanava ajudes per fer una transició de la seva economia dependent del carbó	ECO (p.e.n.) AMB (emissions)	UC	CRE	Si	Si	Només amenaça	Creació d'un fons de modernització per economies dependents del carbó	Si	Suport econòmic
Oct-16	Bèlgica	Acord de Lliure Comerç UE-Canadà (CETA); la regió agrícola de belgica tenia preocupacions per les repercussions de l'acord en el seu sector agrícola.	ECO (acords comercials)	SD C	PSD PPE	No	No	Només amenaça	Aclaracions i garanties addicionals sobre l'impacte del CETA a Valònia.	Si	Protecció de l'economia nacional
Dec-16	P. Baixos	Acord d'Associació UE-Ucrània, el govern demanava garanties de que no es prestaria ajuda militar a Ucraïna	EXT (Ucraïna)	L SD	Alde PSD	No	No	Només amenaça	Asegurances de que no s'obligaria ajudar militarment a Ucraïna	Si	Independència militar
Feb-17	Irlanda	Acord d'Associació UE-Mercosur; demanaven compromisos per protegir el sector agrícola europeu i controls medioambientals a Mercosur.	ECO (acords comercials)	C	PPE	Si	No	Només amenaça	Pactes sobre sostenibilitat i la protecció de certs sectors agrícoles europeus	Si	Protecció de l'economia nacional i ambiental
Feb-17	França	Acord d'Associació UE-Mercosur; demanaven compromisos per protegir el sector agrícola europeu i controls medioambientals a Mercosur.	ECO (acords comercials)	L	Alde	Si	No	Només amenaça	Pactes sobre sostenibilitat i la protecció de certs sectors agrícoles europeus	Si	Protecció de l'economia nacional i ambiental
Jan-18	Itàlia	Pacte d'Estabilitat i Creixement; Itàlia no volia reformes que fossin més estrictes per la seva economia	ECO (p.e.n.)	L SD	Alde PSD	No	No	Només amenaça	No van haver-hi reformes més estrictes	Si	Protecció de l'economia nacional

Data	País	Decisió i motiu	Tema	Govern	Partit Europeu	Govern nacionalista?	Govern euroescèptic?	Veto aplicat a la votació?	Conseqüències	Benefici pel país?	Quin benefici?
Dec-21	Hongria	Tipus mínim del 15% de l'impost de societats per a multinacionals; Hongria considera que els augments a favor de la mesura són perjudicials.	ECO (impostos)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	No es podrà recaudar tot el que els 26 membres volien	No (veta la llei)	-
Jun-22	Hongria	Proposta sobre el benestar infantil a causa de desacords sobre la inclusió de drets LGBTQ+; argumenten que va en contra de les seves polítiques nacionals.	EDD (minories)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Protecció insuficient als infants i una vulneració dels drets LGBTQ+	No (veta la llei)	-
Jun-22	Polònia	Proposta sobre el benestar infantil a causa de desacords sobre la inclusió de drets LGBTQ+; argumenten que va en contra de les seves polítiques nacionals.	EDD (minories)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Protecció insuficient als infants i una vulneració dels drets LGBTQ+	No (veta la llei)	-
Jun-22	Polònia	Reglament sobre el Sistema de Comerç d'Emissions; Polònia temia que les regulacions supusaran una càrrega a la seva indústria.	ECO (p.e.n.) AMB (emissions)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	La Unió no va fer concessions a Polònia respecte la llei	Sí	Privilegis
Nov-22	Alemanya	Reglament sobre els Objectius de Reducció d'Emissions de CO2 per Vehicles; reducció dels objectius per no maltractar la indústria automobilística alemanya.	ECO (p.e.n.) AMB (emissions)	C SD	PPE PSD	No	No	Només amenaça	Els objectius de reducció del CO2 són menys ambiciosos	Sí	Protecció de l'economia nacional i reducció d'objectius climàtics
Jan-23	Polònia	Objectiu de neutralitat climàtica 2050; el govern demanava més temps i més ajudes per que sigui capaç de adaptar la seva economia	ECO (p.e.n.) AMB (emissions)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Polònia comptarà amb més ajudes per adaptar la seva economia pel 2050	Sí	Suport econòmic privilegis
Jun-23	Dinamarca	Directiva sobre el Salari Mínim Europeu; considera la directiva com una intromissió en la seva política nacional.	ECO (salaris)	SD	PSD	No	No	Sí però és nul	La llei va sortir endavant	No	-
Jun-23	Suècia	Directiva sobre el Salari Mínim Europeu; considera la directiva com una intromissió en la seva política nacional.	ECO (salaris)	SD	PSD Verds	No	No	Sí però és nul	La llei va sortir endavant	No	-
Jun-23	Hongria	Directiva sobre el Salari Mínim Europeu; considera la directiva com una intromissió en la seva política nacional	ECO (salaris)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí però és nul	La llei va sortir endavant	No	-

Data	País	Decisió i motiu	Tema	Govern	Partit Europeu	Govern nacionalista?	Govern euroescèptic?	Veto aplicat a la votació?	Conseqüències	Benefici pel país?	Quin benefici?
Sep-20	Polònia	Presupostos multianuals de la Unió i el fons de recuperació post-covid; rebutjen vincular el fons de recuperació amb el compliment de l'EDD.	ECO (presupostos) EDD (democràcia)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Es retrasarà l'entrada en vigor dels pressupostos i del fons de recuperació	No (veta la llei)	-
Nov-20	Hongria	Paquet d'ajudes valorat en 2.000 milions d'euros per a Ucraïna; garanties de que Ucraïna no calificarà a les empreses hongareses com a patrocinadors de la guerra.	ECO (p.e.n.) EXT (Ucraïna)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Ucraïna queda debilitada en la guerra contra Rússia	No (veta la llei)	-
Nov-20	Hongria	Ajuda financera a Ucraïna per valor de 18.000 milions d'euros; cap motiu clar per part del Govern hongarès.	EXT (Ucraïna)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Ucraïna queda debilitada en la guerra contra Rússia	No (veta la llei)	-
Jul-21	Espanya	Política Comuna de Pesca; veia les mesures ecològiques al sector excessives i danyines per la seva flota pesquera	ECO (p.e.n.) AMB (pesca)	SD P	PSD i L'Esquerra	No	No	Només amenaça nula	Es van modificar algunes de les mesures per reduir l'impacte ECO	Sí	Protecció de l'economia nacional i reducció d'objectius climàtics
Jul-21	França	Política Comuna de Pesca; veia les mesures ecològiques al sector excessives i danyines per la seva flota pesquera	ECO (p.e.n.) AMB (pesca)	L	Renova	Sí	No	Només amenaça nula	Es van modificar algunes de les mesures per reduir l'impacte ECO	Sí	Protecció de l'economia nacional i reducció d'objectius climàtics
Sep-21	Hongria	Paquet d'ajudes valorat en 500 milions d'euros per a Ucraïna; garanties de que Ucraïna no calificarà a les empreses hongareses com a patrocinadors de la guerra.	ECO (p.e.n.) EXT (Ucraïna)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Ucraïna queda debilitada en la guerra contra Rússia	No (veta la llei)	-
Sep-21	Hongria	Negociacions admisió d'Ucraïna i Moldàvia; drets de minories hongareses als països.	EXT (expansió UE)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Reconeixeran les seves minories hongareses	Sí	Privilegis
Sep-21	Hongria	Paquet d'ajudes valorat en 6.600 milions d'euros per a Ucraïna; garanties de que Ucraïna no calificarà a les empreses hongareses com a patrocinadors de la guerra.	ECO (p.e.n.) EXT (Ucraïna)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Ucraïna queda debilitada en la guerra contra Rússia	No (veta la llei)	-

Data	País	Decisió i motiu	Tema	Govern	Partit Europeu	Govern nacionalista?	Govern euroescèptic?	Veto aplicat a la votació?	Conseqüències	Benefici pel país?	Quin benefici?
Jun-23	Polònia	Tipus mínim del 15% de l'impost de societats per a multinacionals; Polònia considera que la mesura s'ha d'ampliar simultàniament a empreses en l'entorn digital.	ECO (impostos)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	No es podrà recaudar tot el que els 26 membres volien	No (veta la llei)	-
Feb-24	Hongria	Tretzè paquet de sancions contra Rússia; demanava compensacions econòmiques per les sancions.	ECO (p.e.n.) EXT (Rússia)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Hongria rep ajudes de com a compensació per les sancions	Sí	Privilegis
Mar-24	Hongria	Resolució sobre la Situació a Gaza; hongria argumentava que el text era massa crític amb Israel.	EXT (Israel-Palestina)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	La Unió queda debilitada per pronunciar-se internacionalment	No (veta la llei)	-
May-24	Hongria	Conclusions conjuntes sobre IMM; no volen pagar multes per no acollir immigrants.	IMM (redistribució)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Es va tenir que eliminar la secció de migració de les conclusions del Consell	Sí	Evita l'entrada d'immigrants al país
May-24	Polònia	Conclusions conjuntes sobre IMM; no volen pagar multes per no acollir immigrants.	IMM (redistribució)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Es va tenir que eliminar la secció de migració de les conclusions del Consell	Sí	Evita l'entrada d'immigrants al país
Jun-24	Hongria	Paquet de sancions contra el petroli rus; hongria s'oposa a la prohibició del petroli rus.	EXT (Rússia)	UC	CRE	Sí	Sí	Només amenaça	Hongria pot importar petroli rus, la resta de la Unió no	Sí	Privilegis

Data	País	Decisió i motiu	Tema	Govern	Partit Europeu	Govern nacionalista?	Govern euroescèptic?	Veto aplicat a la votació?	Conseqüències	Benefici pel país?	Quin benefici?
Dec-18	Hongria	Renovació de les sancions de la UE contra Rússia; qüestionava la necessitat i la eficàcia de les sancions, argumentant que danyava l'economia europea.	ECO (sancions) EXT (Rússia)	C	PPE	Sí	Sí	Només amenaça	La llei va sortir endavant	No	-
Dec-18	Itàlia	Renovació de les sancions de la UE contra Rússia; qüestionava la necessitat i la eficàcia de les sancions, argumentant que danyava l'economia europea.	ECO (sancions) EXT (Rússia)	SP UC	Ind ENL	Sí	No	Només amenaça	La llei va sortir endavant	No	-
Apr-19	Polònia	Reforma del Sistema Europeu Comú d'Asil; opinen que qualsevol mecanisme de redistribució obligatòria és una intromissió en la seva sobirania nacional.	IMM (redistribució)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	No s'arriba a cap acord de redistribució d'immigrants	No (veta la llei)	-
Apr-19	Hongria	Reforma del Sistema Europeu Comú d'Asil; opinen que qualsevol mecanisme de redistribució obligatòria és una intromissió en la seva sobirania nacional.	IMM (redistribució)	C	PPE	Sí	Sí	Sí	No s'arriba a cap acord de redistribució d'immigrants	No (veta la llei)	-
Dec-19	Alemanya	Directiva del Gas de la UE; alemanya volia fer una excepció a la norma amb el seu projecte de Nord-Stream 2	ECO (p.e.n.) EXT (Rússia)	C SD	PPE PSD	No	No	Només amenaça	El projecte Nord Stream 2 queda al marge de la directiva	Sí	Privilegis
Dec-19	Polònia	Expansió del Sistema de Comerç d'Emissions de la UE (ETS); aquesta mesura danyaria l'economia polaca, molt dependent del carbó.	ECO (p.e.n.) AMB (emissions)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí però és nul	La UE va relaxar les seves exigències i va ampliar els plaços a Polònia	Sí	Reducció d'objectius climàtics i privilegis
Jan-20	Hongria	Pla per incloure l'energia nuclear en les sancions contra Rússia; es corre el risc de destruir l'economia europea.	ECO (sancions) EXT (Rússia)	C	PPE	Sí	Sí	Sí	El mercat nuclear de Rússia queda protegit contra les sancions europees	No (veta la llei)	-
Sep-20	Hongria	Presupostos multianuals de la Unió i el fons de recuperació post-covid; rebutjen vincular el fons de recuperació amb el compliment de l'FDD	ECO (presupostos) EDD (democràcia)	UC	CRE	Sí	Sí	Sí	Es retratarà l'entrada en vigor dels pressupostos i del fons de recuperació	No (veta la llei)	-

Fonts bibliogràfiques de la taula:

1. Ayuso, S. (2024, April 24). La Ue Abandonarà el tractado de la Carta de la Energía. El País. <https://elpais.com/clima-y-medio-ambiente/2024-04-24/la-ue-abandonara-el-tractado-de-la-carta-de-la-energia.html>
2. Liana Fix, M. C., & Gonzalo Escribano, L. L. T. (2021, December 3). Key aspects of the EU-UK trade and cooperation agreement. Elcano Royal Institute. <https://www.realinstitutoelcano.org/en/analyses/key-aspects-of-the-eu-uk-trade-and-cooperation-agreement/>
3. Las Sanciones de la Unión Europea a Rusia por el ... (n.d.). https://ddd.uab.cat/pub/quadernsiee/quadernsiee_a2022v1n2/quadernsiee_a2022v1n2p57.pdf

4. Noticias Jurídicas. (2015). Ley 42/2015, de 5 de octubre, de reforma de la ley de enjuiciamiento civil. Noticias Jurídicas.
<https://noticias.juridicas.com/actualidad/noticias/10549-contenido-y-novedades-de-la-ley-42-2015-de-5-de-octubre-de-reforma-de-la-ley-de-enjuiciamiento-civil/>
5. Público. (2016, November 3). 10 Aclaraciones Sobre el debate actual en Torno Al Ceta. Otras miradas. <https://blogs.publico.es/otrasmiradas/7121/10-aclaraciones-sobre-el-debate-actual-entorno-al-ceta/>
6. Relaciones de la UE con Ucrania consilium
<https://www.consilium.europa.eu/es/policies/eastern-partnership/ukraine>
7. De Angelis, J., De Azevedo, B., Toscani, V., & Michalczewsky, K. (2019, July 11). Acuerdo de Asociación mercosur-uniión europea. Inter-American Development Bank. <https://publications.iadb.org/es/acuerdo-de-asociacion-mercosur-union-europea>
8. De Angelis, J., De Azevedo, B., Toscani, V., & Michalczewsky, K. (2019, July 11). Acuerdo de Asociación mercosur-uniión europea. Inter-American Development Bank. <https://publications.iadb.org/es/acuerdo-de-asociacion-mercosur-union-europea>
9. Florent. (2023, December 26). Reforma del Pacto de estabilidad y crecimiento. El Grand Continent. <https://legrandcontinent.eu/es/2023/12/26/reforma-del-pacto-de-estabilidad-y-crecimiento-que-con-tiene-el-acuerdo-alcanzado-por-los-estados-miembros/>
10. Cronología. Sanciones de la UE contra Rusia. (n.d.-a).
<https://www.consilium.europa.eu/es/policies/sanctions-against-russia/timeline-sanctions-against-russia/>
11. Cronología. Sanciones de la UE contra Rusia. (n.d.-a).
<https://www.consilium.europa.eu/es/policies/sanctions-against-russia/timeline-sanctions-against-russia/>
12. Cronología. Pacto sobre migración y Asilo. (n.d.-a).
<https://www.consilium.europa.eu/es/policies/eu-migration-policy/eu-migration-asylum-reform-pact/timeline-migration-and-asylum-pact/>
13. Cronología. Pacto sobre migración y Asilo. (n.d.-a).
<https://www.consilium.europa.eu/es/policies/eu-migration-policy/eu-migration-asylum-reform-pact/timeline-migration-and-asylum-pact/>
14. Directive - 2019/692 - en - EUR-lex. EUR. (n.d.).
<https://eurlex.europa.eu/eli/dir/2019/692/oj>
15. Macías, M. Á. G. (2021, October 21). El Desafío de Polonia a la UE. euroefe.euractiv.es. <https://euroefe.euractiv.es/section/politicas/linksdossier/el-desafio-de-polonia-a-la-ue-un-gran-coste-economico-tras-enorme-beneficio/>
16. Hungary announces to veto EU sanctions against Russia's nuclear energy sector. RADIO PAKISTAN. (n.d.). <https://radio.gov.pk/27-01-2023/hungary-announces-to-veto-eu-sanctions-against-russias-nuclear-energy-sector>
17. Sempere, P. (2020, November 16). Hungría y Polonia Vetan el presupuesto de la ue y amenazan El Fondo de Recuperación. Cinco Días.
https://cincodias.elpais.com/cincodias/2020/11/16/economia/1605535543_144038.html
18. Sempere, P. (2020, November 16). Hungría y Polonia Vetan el presupuesto de la ue y amenazan El Fondo de Recuperación. Cinco Días.

- https://cincodias.elpais.com/cincodias/2020/11/16/economia/1605535543_144038.html
19. Hungary continues to block 500 MLN Euro for Ukraine from EPF - Top Diplomat. TASS. (n.d.). <https://tass.com/world/1740975>
 20. Hungary continues blocking funds from European Peace Facility - top Polish diplomat. TASS. (n.d.-a). <https://tass.com/world/1819893>
 21. Pesca. (n.d.). <https://www.hablamosdeeuropa.es/es/Paginas/Pesca.aspx>
 22. Pesca. (n.d.). <https://www.hablamosdeeuropa.es/es/Paginas/Pesca.aspx>
 23. MSN. (n.d.-a). <https://www.msn.com/fr-fr/actualite/monde/hungary-to-block-2-billion-in-eu-aid-to-ukraine/ar-AA1nve4W?ocid=BingNewsSearch>
 24. MSN. (n.d.-a). <https://www.msn.com/en-us/news/world/hungary-lifts-ukraine-veto-eu-accession-talks-advance/ar-B1ohfRt?ocid=BingNewsSearch>
 25. Bradley, C. (2024, May 28). EU Civil War erupts as one country blocks £7bn of aid for Ukraine. Express.co.uk. <https://www.express.co.uk/news/world/1904437/eu-aid-ukraine-russia-war-hungary-orban>
 26. Press, E. (2022, June 17). Hungría Bloquea El Acuerdo para un impuesto Mínimo de Sociedades del 15% en la ue. europapress.es. <https://www.europapress.es/economia/noticia-hungria-bloquea-acuerdo-impuesto-minimo-sociedad-es-15-ue-20220617135418.html>
 27. RTVE.es. (2021, July 15). La UE Inicia Acciones legales Contra húngria y Polonia Por violar Los derechos LGTB. <https://www.rtve.es/noticias/20210715/ue-inicia-acciones-legales-contr-hungria-polonia-por-violar-derechos-lgtb/2130265.shtml>
 28. RTVE.es. (2021, July 15). La UE Inicia Acciones legales Contra húngria y Polonia Por violar Los derechos LGTB. <https://www.rtve.es/noticias/20210715/ue-inicia-acciones-legales-contr-hungria-polonia-por-violar-derechos-lgtb/2130265.shtml>
 29. Guillermo Abril, M. V. G. (2021, December 18). La crisis del gas reaviva el conflicto Entre Polonia y la Comisión Europea. El País. <https://elpais.com/internacional/2021-12-18/la-crisis-del-gas-reaviva-el-conflicto-entre-polonia-y-bruselas.html>
 30. EFE, RTVE. es /. (2023, March 25). La Comisión Europea Llega a UN Acuerdo Con alemania sobre el uso futuro de los electrocombustibles en los coches. RTVE.es. <https://www.rtve.es/noticias/20230325/ue-acuerdo-alemania-uso-futuro-electrocombustibles-coche-s/2433042.shtml>
 31. Efe. (2024, January 31). Las Diez Noticias Más importantes del año 2021 en Argentina. SWI swissinfo.ch. <https://www.swissinfo.ch/spa/las-diez-noticias-m%C3%A1s-importantes-del-a%C3%B1o-2021-en-argentina/47220116>
 32. Efe. (2020, January 26). Los Países Nórdicos Ven una amenaza en un salario mínimo común europeo. La Vanguardia. <https://www.lavanguardia.com/economia/20200126/473142596370/paises-nordicos-ven-amenaza-salario-minimo-comun-europeo.html>
 33. Efe. (2020, January 26). Los Países Nórdicos Ven una amenaza en un salario mínimo común europeo. La Vanguardia. <https://www.lavanguardia.com/economia/20200126/473142596370/paises-nordicos-ven-amenaza-salario-minimo-comun-europeo.html>
 34. Efe. (2020, January 26). Los Países Nórdicos Ven una amenaza en un salario mínimo común europeo. La Vanguardia. <https://www.lavanguardia.com/economia/20200126/473142596370/paises-nordicos-ven-amenaza-salario-minimo-comun-europeo.html>

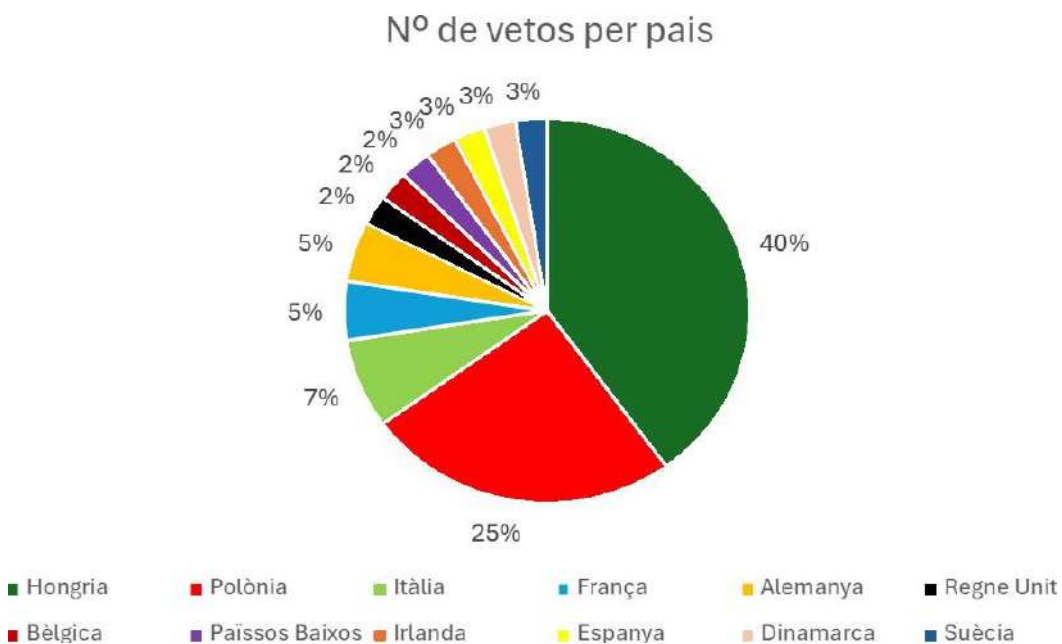
35. Redacción. (2022, April 6). Polonia Frena La Implantación del Impuesto mínimo de sociedades al 15%. La Vanguardia.
<https://www.lavanguardia.com/economia/20220406/8179887/polonia-europa-impuesto-minimo-sociedades-fiscalidad-empresas.html>
36. El Parlamento Evalúa La Eficacia de las Sanciones de la UE a Rusia: 16-10-2023: Noticias: Parlamento Europeo | 16-10-2023
<https://www.europarl.europa.eu/news/es/agenda/briefing/2023-10-16/4/el-parlamento-evalua-la-eficacia-de-las-sanciones-de-la-ue-a-rusia>
37. Europa Press Internacional. (2024, February 19). Hungría bloquea La Petición de la ue para una "pausa inmediata" en Gaza. europapress.es.
<https://www.europapress.es/internacional/noticia-hungria-bloquea-peticion-ue-pausa-inmediata-gaza-20240219194135.html>
38. Poland and Hungary thwart EU summit as they resist Migration Reform. euronews. (n.d.). <https://www.euronews.com/my-europe/2023/06/30/eu-summit-ends-with-a-whimper-as-poland-and-hungary-resist-migration-reform>
39. Poland and Hungary thwart EU summit as they resist Migration Reform. euronews. (n.d.). <https://www.euronews.com/my-europe/2023/06/30/eu-summit-ends-with-a-whimper-as-poland-and-hungary-resist-migration-reform>
40. BBC. (n.d.). Rusia Y ucrania: La ue propone por primera vez un veto total a la importación de Petróleo Ruso y Sanciona a militares señalados de Crímenes de Guerra. BBC News Mundo. <https://www.bbc.com/mundo/noticias-internacional-61318639>

Número de vetos per any

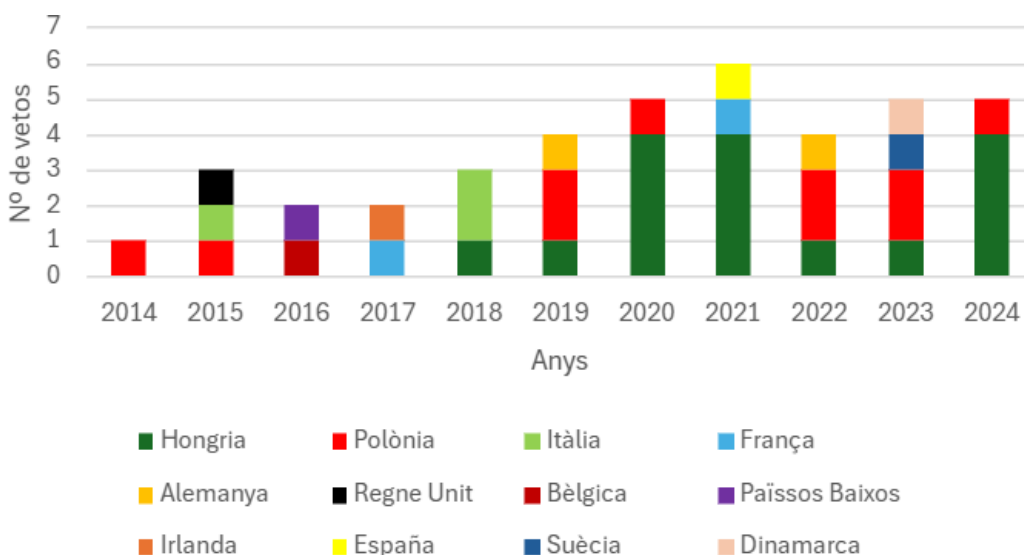
Veiem que fins al 2019 el número de vetos es manté en uns valors estables entre 1 i 3 vetos anuals. És a partir del 2019 que el número de vetos anuals creix descontroladament i, tot i que en el 2022 va baixar, va tornar a pujar en el 2023 i probablement també ho farà en el 2024 abans que acabi l'any.

Número de vetos per país (total i evolució)

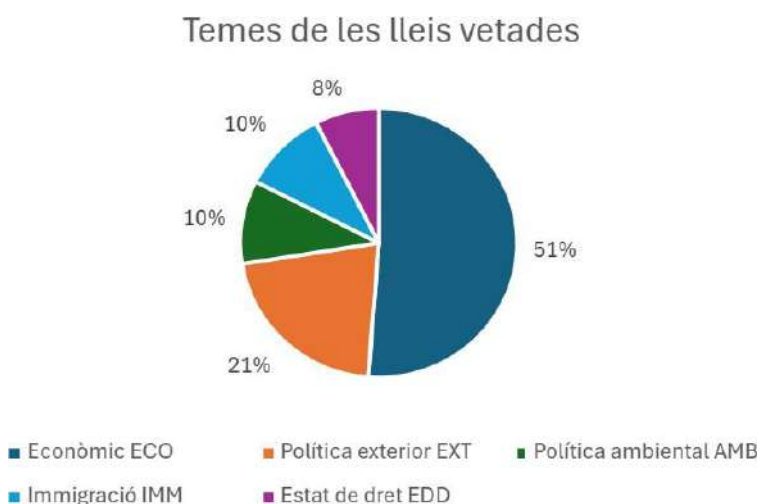
Com podem veure, hi ha dos països que destaquen de manera significativa: Hongria, amb un 40% dels vetos atribuïts i Polònia, amb un 25%. També tenim Itàlia (7%), i França i Alemanya (5% cadascun). Per últim, hi ha 7 països amb un 2-3% dels vetos, que es tradueixen en un veto per cada país (la diferència entre 2 i 3% és deguda al mecanisme del sistema per arrodonir xifres).

El fet que dos països siguin els responsables del 65% dels vetos a una UE de 27 països membres em sembla preocupant. A continuació presento el gràfic de l'evolució dels vetos per país:

En aquest gràfic podem veure com fins al 2018 els països que vetaven eren més, però que a partir del 2019 hi ha una tendència a concentrar els vetos en aquests dos països: Polònia i (sobretot) Hongria. A dies d'ara (setembre de 2024), els únics països que han vetat en aquest any han sigut aquests dos.

Número de vetos per tema de la llei

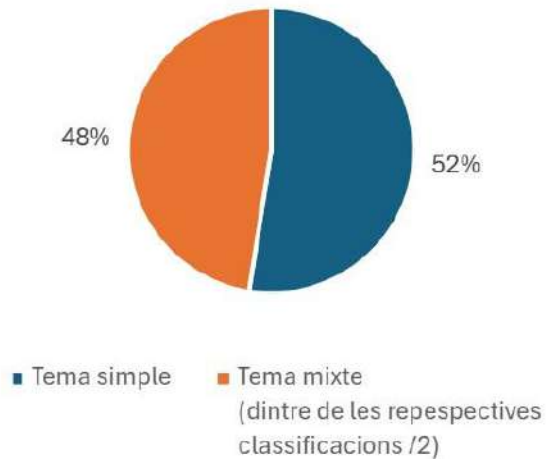

L'economia és la protagonista en aquest gràfic, on hi ha moltes diferències dins la Unió i aquestes es veuen reflectides en els vetos perquè els temes de fiscalitat necessiten una unanimitat al Consell. La política exterior també ha donat molts problemes a la UE ja que,

també en aquests casos, és necessària la unanimitat entre països. Els altres temes són la política ambiental, la immigració i l'estat de dret.

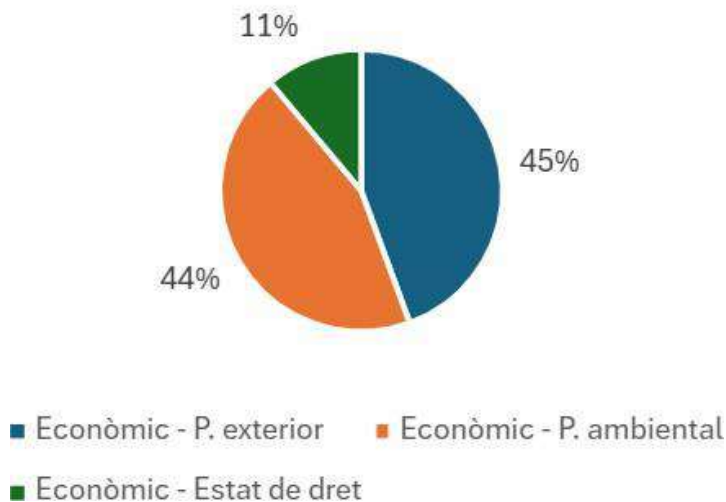
Temes mixtes:

Complexitat temàtica de les lleis vetades

Aproximadament la meitat de les lleis vetades tenen una temàtica complexa. Aquest fet és molt important per entendre per què el veto va ser utilitzat i comprendre la complexitat de la situació.

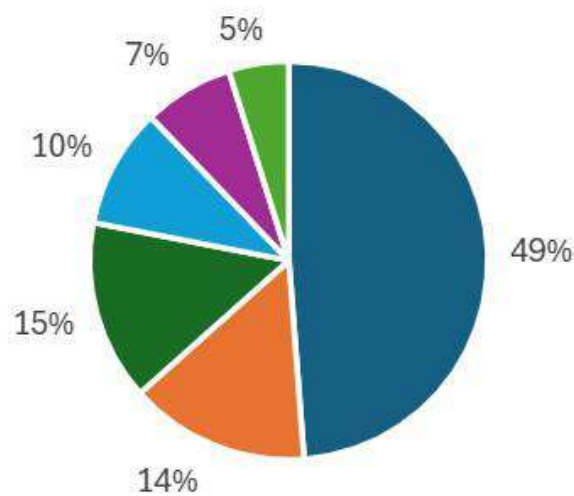
Temes mixtes de lleis vetades

Com podem veure, la gran majoria de lleis vetades de caràcter mixta combinen temes econòmics amb temes de política exterior o ambiental (45% i 44% respectivament). En tercer lloc, tenim la combinació de temes econòmics amb temes d'estat de dret amb un 11% dels casos. Tots els casos de temes mixtos tenen present l'economia, que en molts casos és utilitzada com a excusa per vetar una llei de caràcter ambiental o per no donar suport a Ucraïna.

Subtemes:

Subtemes econòmics

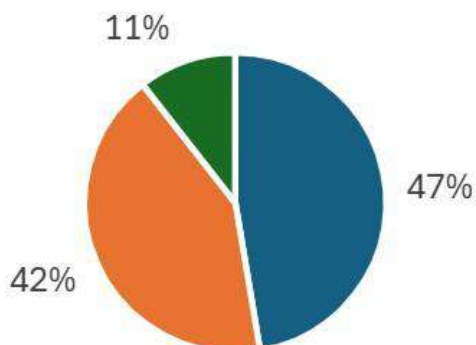

- Protecció economia nacional (p.e.n.)
- Acords comercials
- Salaris
- Impostos
- Sancions
- Presupostos

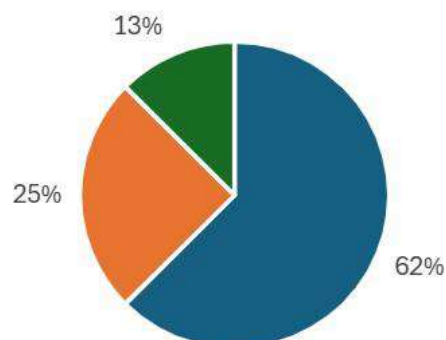
Gràcies a aquesta informació, sabem que 1 de cada 4 vetos tenen a veure amb la protecció de l'economia nacional, a vegades serà una defensa legítima, però d'altres serà una excusa o un acte egoista per part del govern nacional.

Els acords comercials i els salaris estan empatats en segona posició amb un 14,5% dels vetos en matèria econòmica, seguit pels impostos, les sancions a tercers països i els presupostos de la Unió.

Subtemes P. exterior

Subtemes Política ambiental

- Ucraïna
- Rússia
- Israel-Palestina
- Emissions
- Pesca
- Energies

Com veiem, gairebé tots els temes de política exterior tenen a veure amb la guerra de Rússia contra Ucraïna, la gran majoria d'aquests vetos són d'Hongria, que té una millor relació amb Rússia que els altres membres de la Unió.

Hongria també és el responsable del veto sobre Israel i Palestina, que va provocar que la UE no tingués una postura comuna sobre el conflicte.

La gran majoria dels vetos d'emissions són per part de Polònia. Els països en la resta de subtemes són més variats i cap destaca per sobre d'un altre.

El que sí que val la pena remarcar és que la gran majoria de vetos de política ambiental són temes mixtos amb caràcter econòmic. En especial, Polònia ha rebut ajudes financeres fins a 5 vegades per adaptar la seva economia (molt dependent del carbó).

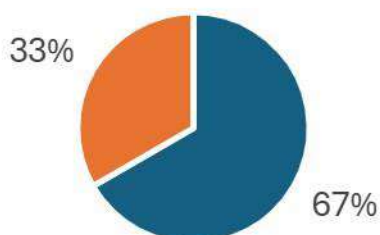
Subtema Immigració (redistribució)

El 100% de les lleis vetades sobre immigració tenen a veure amb la redistribució dels immigrants irregulars a diversos països de la UE. Hongria i Polònia comparteixen a parts iguals la responsabilitat per aquests vetos.

Aquest tema ha sigut molt debatut des de la guerra de Síria i l'entrada sense precedents d'immigrants irregulars a la UE. La gran majoria d'aquests immigrants es concentren als països del sud com Espanya, Itàlia i Grècia, ja que no s'ha aconseguit elaborar un sistema de distribució eficaç.

Subtemes Estat de dret

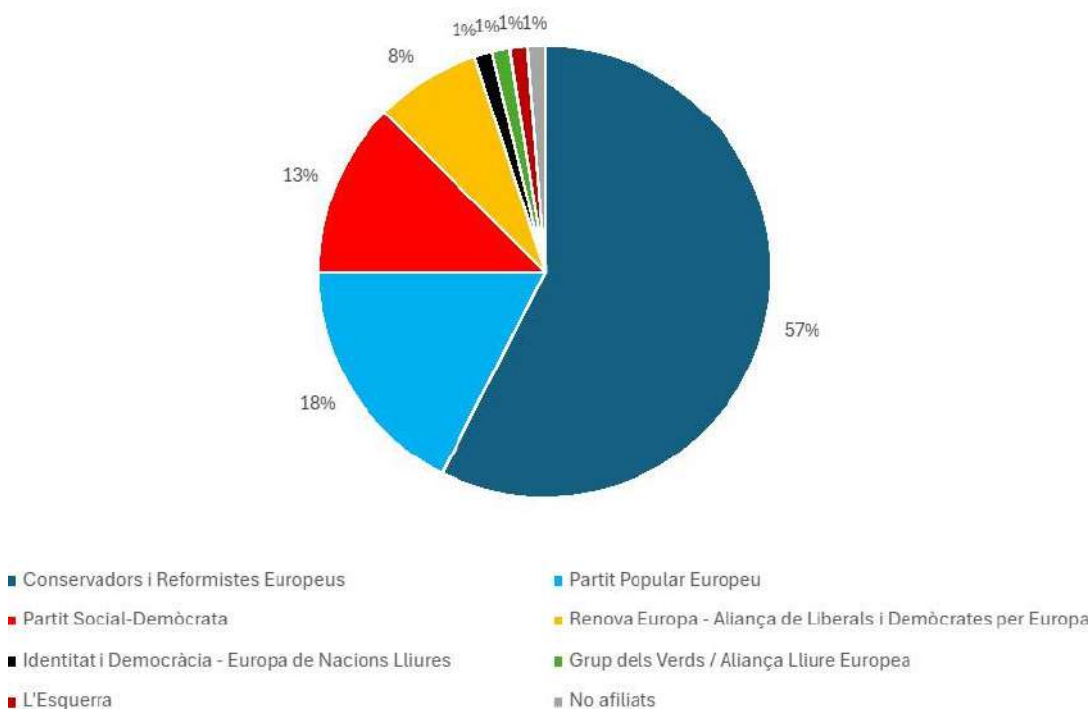
■ Drets LGBTIQ+ ■ Democràcia

Només Hongria i Polònia han vetat lleis sobre l'estat de dret. Les seves peticions envers les lleis vetades eren de caràcter ultraconservadors i dictatorials, que atemptaven contra la comunitat LGBTIQ+ i la democràcia dels seus països.

Número de vetos per partit polític

Per facilitar la comprensió de les dades, en comptes dels partits nacionals, tinc en compte els partits al Parlament Europeu (PE) als que aquests estan afiliats. Hi ha dos partits que han canviat de nom durant aquests 10 anys: Renova Europa i ID (abans ALDE i ENL). Des de juny del 2024 existeix un altre partit (Patriotes per Europa) que ha replegat a ID i ha adoptat molts membres de CRE, però encara no figura en cap ús de veto.

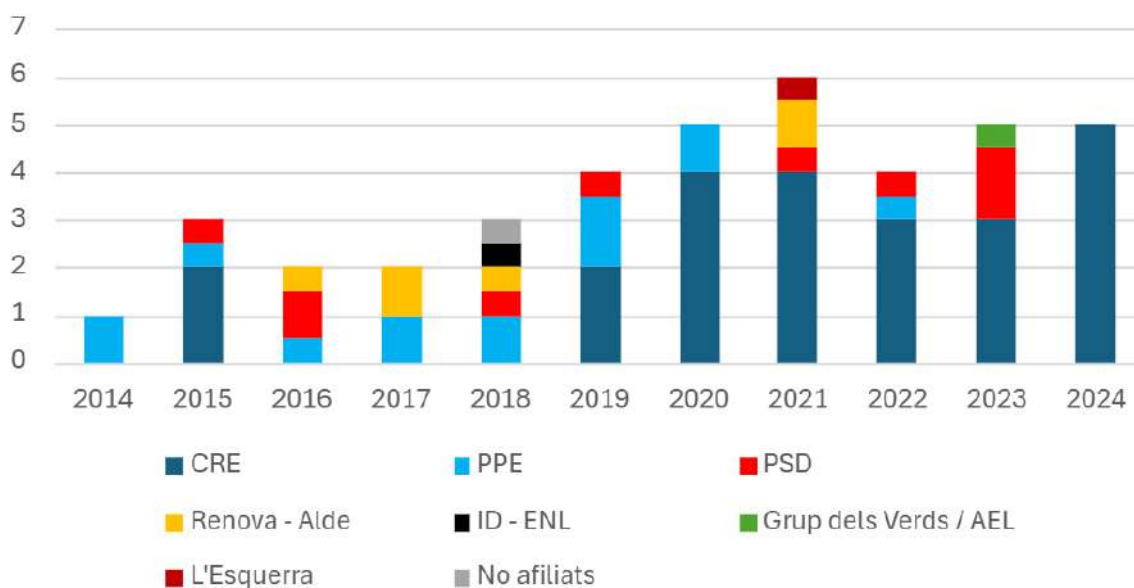
Nº de vetos per partit polític al PE

En aquest gràfic veiem clarament com el grup parlamentari de CRE és el causant de més de la meitat dels vetos en els últims deu anys. Aquest és el partit al qual PiS (el partit polac que ha governat Polònia des del 2015 fins a 2023) ha format sempre part i també és el que Fidesz (el partit nacional que ha governat Hongria durant els últims 14 anys) pertany des de juny del 2020, quan va sortir del PPE.

En segona posició tenim als populars, seguits del PSD i de Renova Europa. A continuació es troba l'evolució de la participació de cada partit en els vetos.

Evolució del N^o de vetos per partits polítics

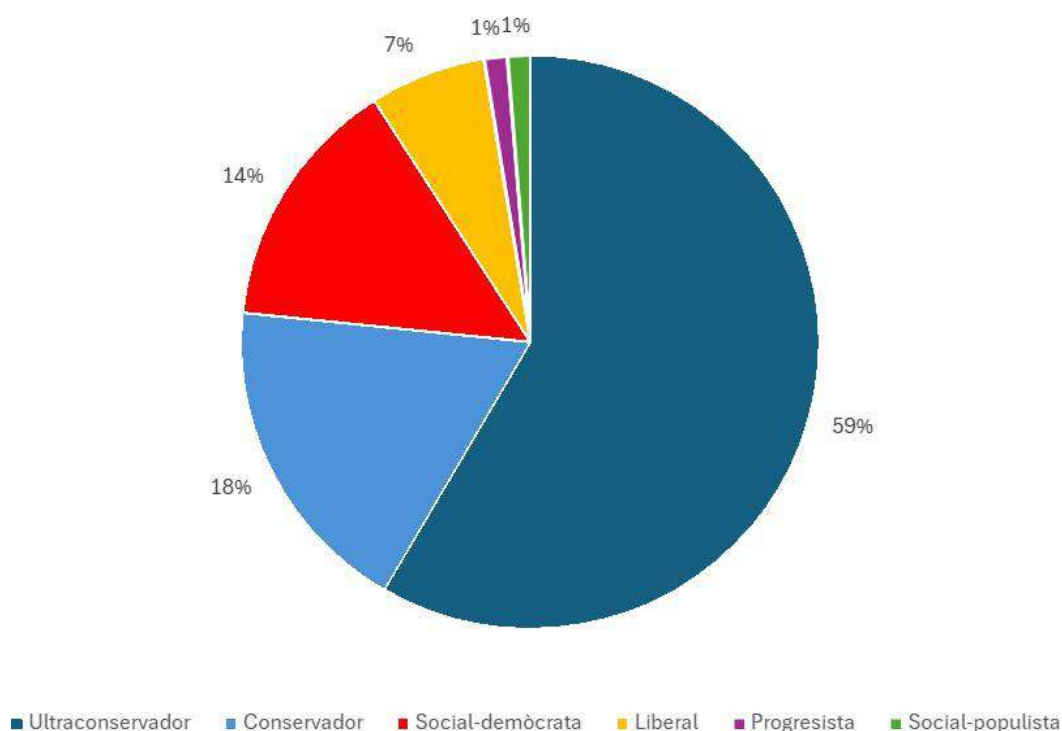
Un altre cop podem veure com fins al 2018, les variables (en aquest cas els partits polítics) eren més diversos, però a partir del 2019, CRE cobra molt més protagonisme, sent el causant del 72% dels vetos a partir d'aquest any. Enguany el CRE ja ha marcat un rècord (el seu propi rècord), mai un sol partit polític havia vetat 5 vegades en un mateix any.

Número de vetos per ideologia política

A cada partit li ha estat assignat la ideologia amb la qual es representa ell mateix:

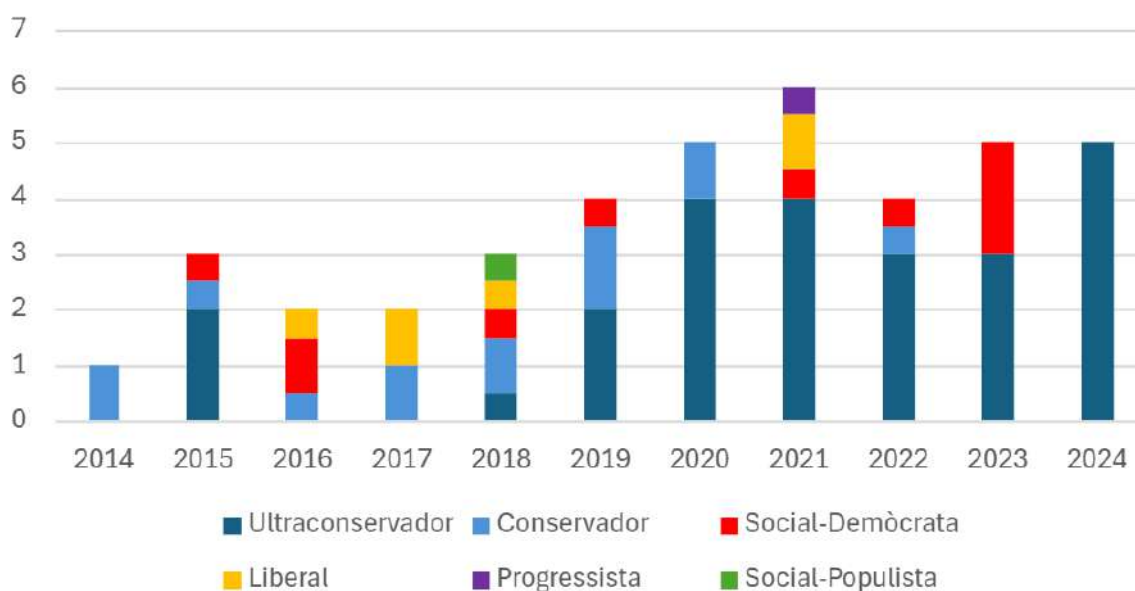
- Ultraconservador: CRE i ID
- Conservador: PPE
- Liberal: Renova Europa
- Social-Demòcrata: SPD i Els verds
- Progressista: L'Esquerra
- No afiliat (Moviment 5 Estrelles: Social-Populista)

Nº de vetos per ideologia

Aquest gràfic és molt semblant l'anterior. Ens revela que gairebé el 60% dels vetos han sigut provocats per governs d'extrema dreta, i un 77% per governs de dreta de tota mena.

Evolució de Nº de vetos per ideologia

Amb aquest gràfic podem fer una lectura semblant a l'anterior evolució de número de vetos per partit, que a partir del 2019 s'intensifica l'ús del veto i que aquest a més es concentra en

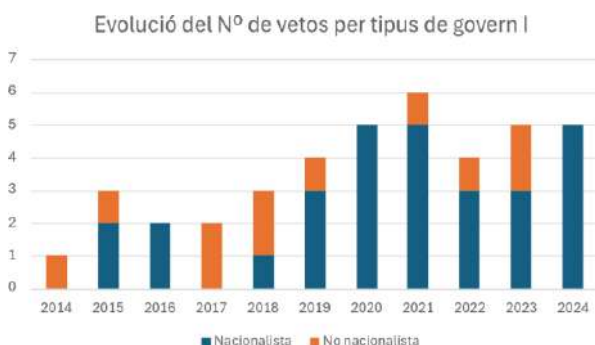
la ideologia ultraconservadora. Val la pena senyalar que el 2023 va haver-hi un ús inusual del veto per part de governs d'esquerres, sembla que és fruit d'una anomalia, ja que no ha passat res semblant en tot del que va d'any.

Número de vetos per tipus de govern

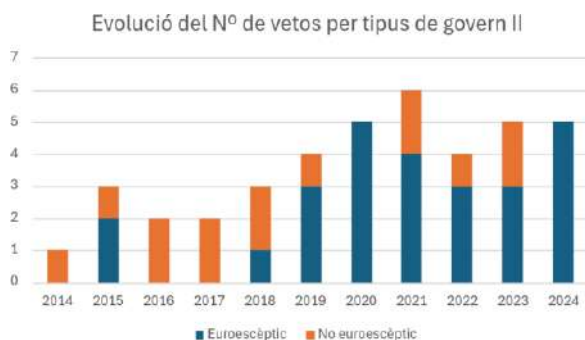
Gràcies a aquest estudi, sabem que tots els governs euroescèptics que han utilitzat el veto eren també nacionalistes, és a dir, que la nació en si és un component imprescindible en la seva ideologia política. Tot i això, no tots els usos de veto venen de governs nacionalistes ni euroescèptics, però sí que el 75% i el 65% respectivament. Això ens demostra que els governs que miren més per les seves nacions provoquen molts d'aquests vetos, el que provoca una ralentització en la implantació de lleis a la UE i la fa ineficient i vulnerable a crisis.

Un altre cop és evident la divisió entre abans del 2019 i després del 2018. El percentatge de vetos per governs nacionalistes i euroescèptics abans del 2019 és del 45% i del 27% i durant i després del 2019, del 83% i del 79% respectivament.

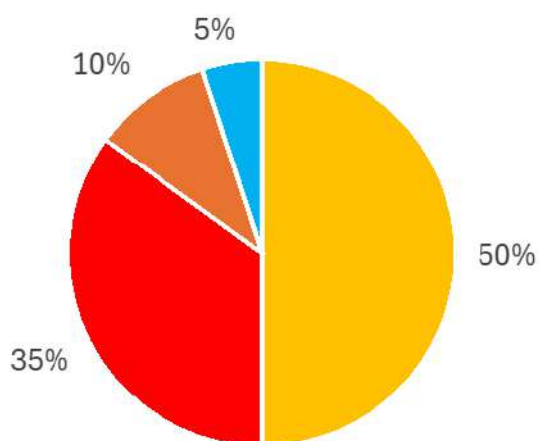

Un altre detall important és que l'ús del veto entre governs no nacionalistes s'ha reduït, de 6 entre 2014 i 2018 a 5 entre 2019 i 2024. I ha passat el mateix entre els governs europeistes, entre els dos intervals de 5 anys, ha baixat de 8 a 6. De manera que són els governs nacionalistes i euroescèptics (entre ells Hongria i Polònia) els que han causat aquest increment històric.

Tipus d'aplicació del veto

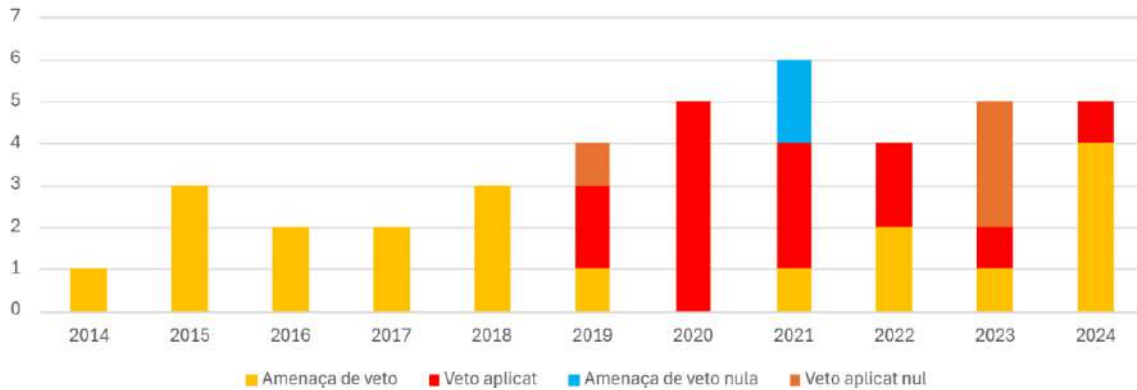
Aplicacions del veto

- Amenaça de veto
- Veto aplicat
- Veto aplicat nul
- Amenaça de veto nula

La majoria dels cops, els vetos acaben sent només una amenaça (en el 55% dels casos) ja sigui una amenaça real o nul·la. Però hi ha un percentatge important en el qual el veto és aplicat amb èxit i paralitza una llei europea (35%).

Evolució d'aplicacions de veto

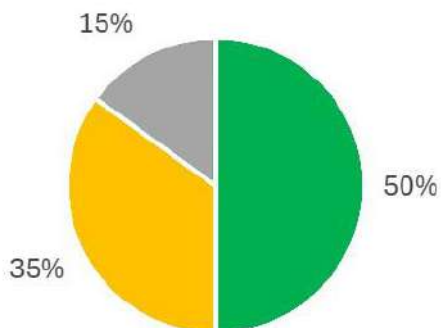

La diferència entre les dues meitats és evident: entre els 5 primers anys, el 100% dels vetos eren amenaces que van ser evitades i a les que se'ls va trobar una solució; en canvi, als darrers 6 anys, aquest percentatge cau fins al 31%, i apareixen els vetos aplicats (48% o 62% si contem els nuls).

Tot i això, podem veure que tot i que hi va haver un pic en el 2020, el número de vetos aplicats efectius s'ha anat reduint progressivament.

Beneficis i beneficiaris de l'ús del veto

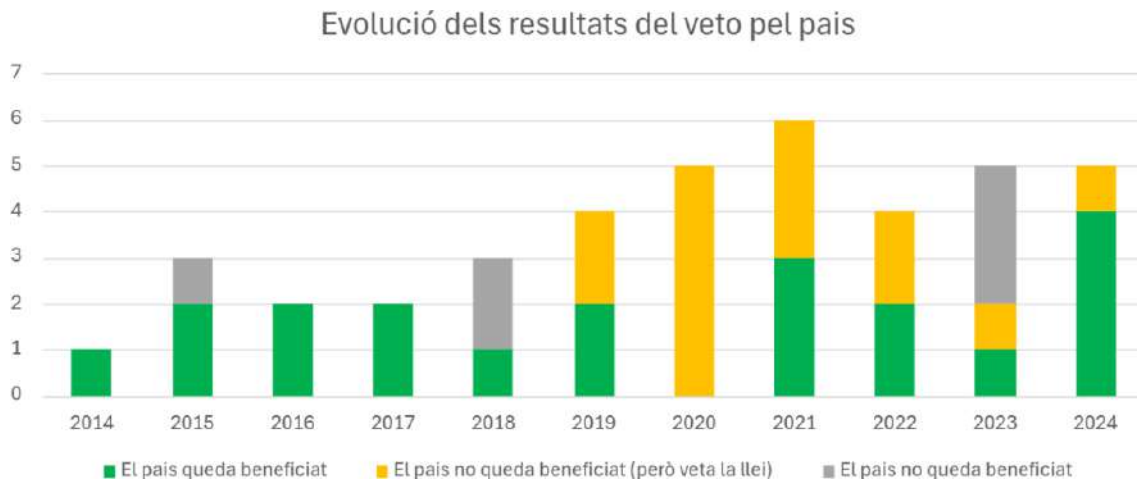
Resultats del veto pel país

- El país queda beneficiat
- El país no queda beneficiat (però veta la llei)
- El país no queda beneficiat

Com podem veure, la meitat de les vegades que s'utilitza el veto, el país guanya alguna mena de benefici: un tracte especial amb la Comissió, modificacions de lleis en el seu favor, etc. A més a més, en un 35% dels casos dels darrers 10 anys, el país (tot i que no queda beneficiat directament) aconsegueix vetar la llei, de manera que tot i que no guanya res, imposa la seva política a la resta dels estats membres.

Només en un 15% dels casos el país no queda beneficiat ni acaba vetant la llei. Tot i això, en cap cas el país queda perjudicat per utilitzar el veto (més enllà de poder perjudicar la seva imatge). L'ús del veto no té cap tipus de penalització ni d'inconvenients, i crec que aquesta és una de les raons per les quals el seu ús està descontrolat.

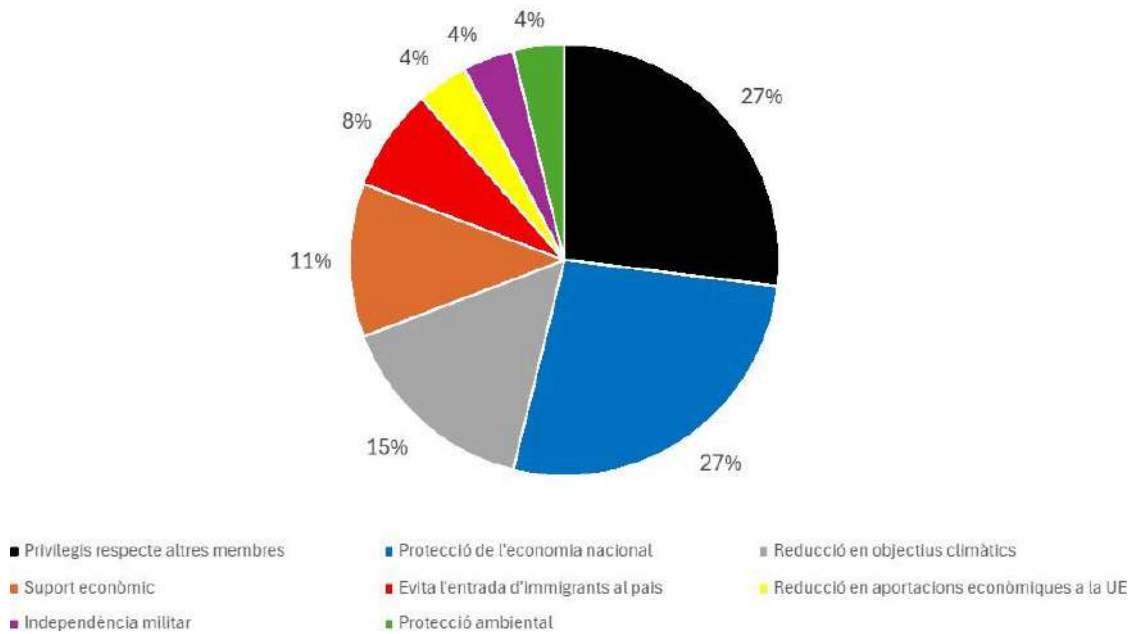

Tornem a la divisió que ja hem vist amb anterioritat, entre 2014 i 2018, el país quedava beneficiat (en un 73% dels casos) o no guanyava res (27% dels casos). Entre el 2019 i el 2024, però, els països queden beneficiats només en un 41% dels casos, i no guanyen res en només un 10%, això sí: aconseguen vetar la llei en un 48% dels casos.

És veritat que en els últims anys ha sigut més difícil aprofitar-se directament de l'ús del veto, però ha sigut encara més difícil no guanyar res, ja que en la meitat dels casos l'ús del veto aconseguix vetar la llei. Això no passava en els primers anys, potser perquè els governs nacionals no creien que tenien la força per tombar lleis europees o perquè aquests s'han radicalitzat, però aquest fet coincideix amb l'increment de l'ús del veto i crec que està relacionat.

A continuació hi ha una anàlisi més detallada de com es beneficien els països de l'ús del veto i la seva evolució:

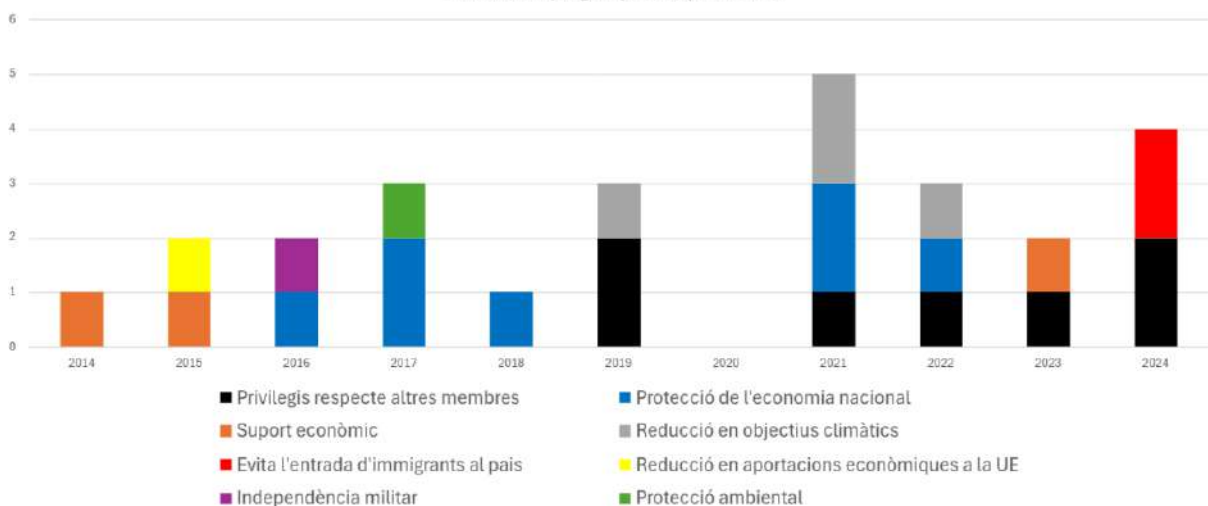
Què guanya el país gràcies al veto

Com podem veure, hi ha un empat entre "privilegis respecte a altres membres" i "protecció de l'economia nacional" en un 27% dels casos en cada un. Aquestes dues conseqüències, junt amb "reducció en aportacions econòmiques a la UE" (4%) i "independència militar" (4%) són de caràcter nacionalista i en gran mesura, euroescèptiques.

També hi ha un important percentatge de conseqüències de caràcter ultraconservador. Un 15% dels casos consisteixen en reduir objectius climàtics, i en un 8% el que guanya el país és evitar l'entrada d'immigrants al país. Hi ha un 4% dels casos on el que es guanya són polítiques de protecció ambiental que podem classificar com polítiques verdes. També hi ha un 11% on el que el país guanya és suport financer, com una necessitat.

Evolució de què guanya cada país al vetar

Durant els primers anys, el benefici protagonista és la protecció de l'economia nacional, seguit pel suport econòmic. A partir del 2019, però, apareixen els privilegis com a benefici

d'utilitzar el veto. La protecció de l'economia nacional també és present, però deixa de ser una protagonista principal. Apareixen també conseqüències que s'alineen amb agendes ultraconservadores, com la reducció d'objectius climàtics o evitar l'entrada d'immigrants al país.

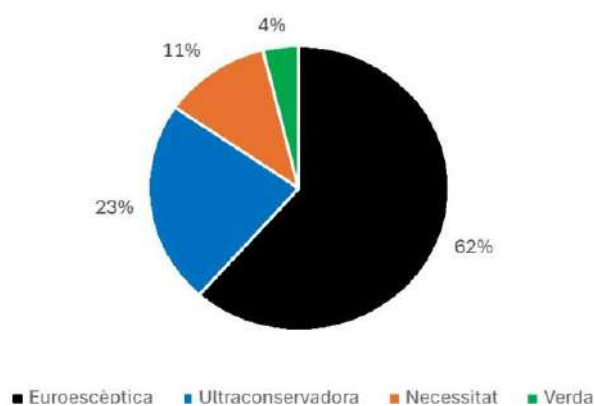
Podem observar com les polítiques de necessitat i d'esquerres gairebé no són presents a partir de 2019, a més, s'intensifiquen els beneficis de caràcter euroescèptic i ultraconservador. Podem apreciar-ho millor en el següent gràfic, on les categories s'agrupen en agendes:

- Agenda euroescèptica: Privilegis respecte a altres membres, protecció de l'economia nacional, reducció en aportacions econòmiques a la UE, independència militar
- Agenda ultraconservadora: Reducció en objectius climàtics, evitada de l'entrada d'immigrants al país
- Agenda verda: Protecció ambiental
- Necessitat: Suport econòmic

Presència d'agendes en els beneficis de l'ús del veto

El percentatge dels beneficis per l'agenda euroescèptica arriba a un total del 62% dels casos, on el Consell debilita a la UE de manera institucional, fomentant la desigualtat entre estats membres dins de la UE i limitant les competències d'aquesta.

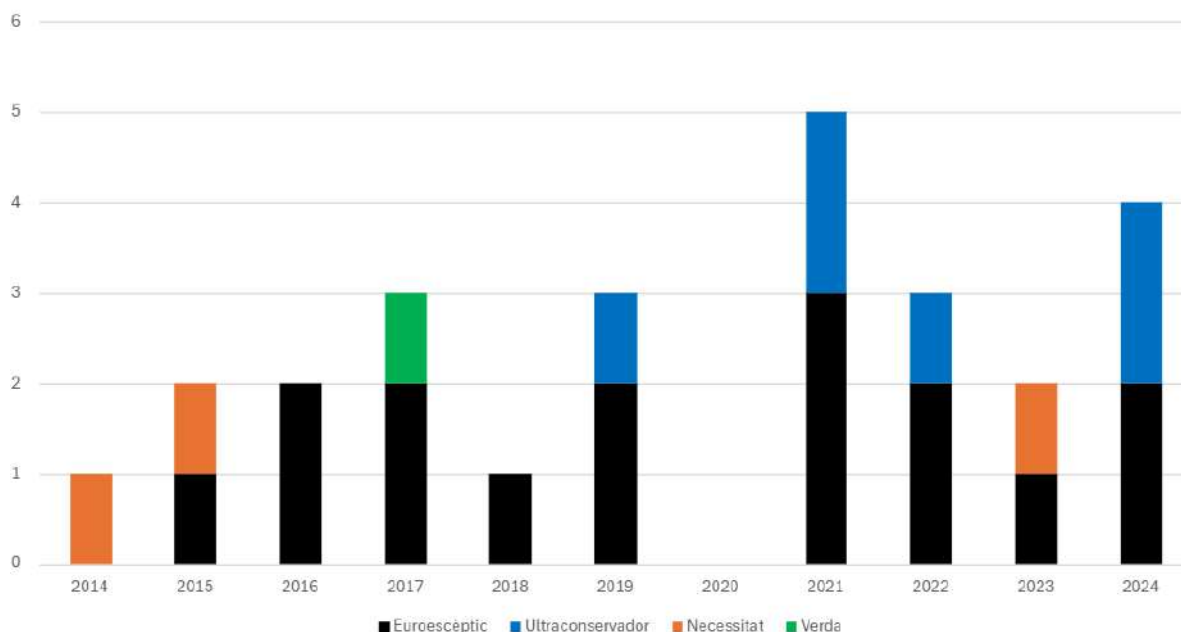
Precència d'agendes en els beneficis del veto

També hi ha un important percentatge de conseqüències de caràcter ultraconservador, ja que la gran majoria dels vetos (com ja hem vist amb anterioritat) són causats per governs d'extrema dreta. En un 23% dels casos, el "benefici" consisteix (ja sigui pel país o imposant-lo en tota la Unió) en polítiques d'extrema dreta.

Hi ha un 11% dels casos on els països veten una llei per demanar suport econòmic, considero que aquesta classificació no correspon a cap agenda sinó que és una necessitat. Per últim, un 4% dels beneficis tenen a veure amb l'agenda ambiental, només ha passat una vegada.

Evolució de la precència d'agendes en els beneficis del veto

L'agenda euroescèptica domina les dues parts de la dècada (14-18 i 19-24), però passa del 67% al 59%, l'agenda conservadora apareix només a partir del 2019 i té un pes molt important en el gràfic. En canvi, els beneficis per necessitat són mínims i l'agenda verda només ha guanyat avanços a través del veto en una vegada el 2017. Podríem predir que el futur dels vetos és euroescèptic i, sobretot, d'extrema dreta.

Països, partits i ideologies responsables dels privilegis

Com podem veure, Hongria i Polònia són els països que més privilegis han rebut gràcies al veto (un 43% dels casos cadascun). Aquests són països que en els últims anys han estat governats per partits d'extrema dreta (Fidesz a Hongria i PiS a Polònia) i que estaven afiliats al partit del Parlament Europeu CRE. Aquest partit (igual que la ideologia ultraconservadora) té atribuït el 86% dels privilegis per ús de veto.

Alemanya, per la seva part és responsable del 14%, que es tradueix en un 7% pel PPE (i els conservadors), igual que el PSD (i els socialdemòcrates), ja que en aquell moment els dos partits governaven Alemanya en coalició.

Ja que obtenir privilegis respecte a altres estats membres és un benefici que considero absolutament injust pels altres membres, a continuació hi ha un llistat detallat de quins privilegis ha guanyat cada país:

Alemanya:

- 2019: Per reduir la dependència energètica de la UE amb Rússia, es debatia cancel·lar tots els contractes de gas amb Rússia. Alemanya va forçar a la resta de la UE a deixar al marge de la llei el projecte Nord Stream 2, que connecta Rússia amb Alemanya.

Hongria:

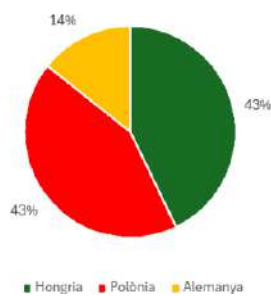
- 2021: Hongria va exigir a Ucraïna i Moldòvia que les minories hongareses d'aquests països (150.000 persones) estudiïn en hongarès, si no, bloquejaria qualsevol avanç en l'admissió d'aquests països a la UE.

- 2024: Hongria demanava concessions econòmiques per part de la UE a canvi de votar a favor del 13è paquet de sancions contra Rússia. Hongria va rebre aquestes compensacions econòmiques i va votar a favor de les sancions. Aquesta negociació podria ser interpretada per alguns com un suborn.
- 2024: La UE anava a aprovar una llei que prohibiria el petroli rus dins de la Unió, Hongria es va oposar frontalment a aquesta prohibició i va acabar sent exempta d'aquesta llei. Hongria pot comprar petroli rus, però la resta de la Unió no.

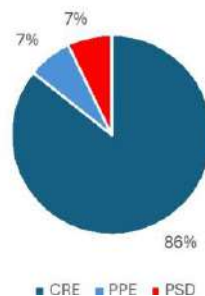
Polònia:

- 2019: Es volia ampliar el Sistema de Comerç d'Emissions, però Polònia va argumentar (igual que des de 2014) que la seva economia era massa dependent del carbó, tot i que en anys anteriors ja ha rebut nombroses ajudes de la Unió per adaptar-la. Polònia va exigir terminis més extensos pel país, al marge de la resta.
- 2022: La UE estava a punt de fer més estrictes les regulacions d'emissions, però Polònia va bloquejar la llei al·legant que danyaria la seva economia. Polònia va aconseguir tenir una regulació més favorable que altres membres.
- 2023: La UE intentava posar en marxa la neutralitat climàtica per 2050, però Polònia continuava queixant-se que necessitava més ajudes i temps per adaptar-se. La UE va tornar a fer concessions a Polònia i a donar-li més ajudes. Polònia ja ha rebut més de 5.500 milions d'euros per "adaptar la seva economia" en els últims anys.

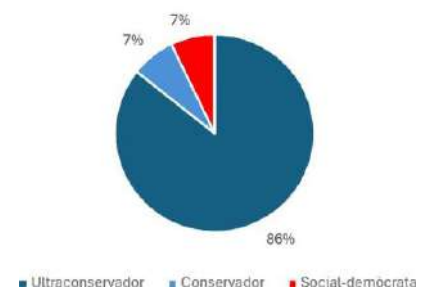
Que països guanyen els privilegis?

Partits responsables d'aquests privilegis

Ideologies responsables d'aquests privilegis

Interpretació de dades i conclusions preliminars

Quins temes són més problemàtics?

Com s'ha demostrat, els temes més problemàtics són els de complexitat temàtica, especialment els que combinen economia amb política exterior o política ambiental. De fet, la gran majoria de vetos produïts per temes combinats entre economia i política exterior són deguts a Hongria. Això és degut perquè Hongria té unes molt bones relacions amb Rússia, que contrasten amb la resta de la UE, i com per qualsevol llei envers la política exterior requereix d'una unanimitat, Hongria pot vetar totes les lleis en contra de Rússia o a favor d'Ucraïna.

La gran majoria de les lleis vetades de temes combinats entre economia i política ambiental, en canvi, són deguts a Polònia, ja que té una economia molt depenent del carbó, i ha demanat i exigit nombroses vegades des de 2014 la reducció d'objectius climàtics, suport econòmic, etc. A dies d'ara (octubre del 2024), les ajudes econòmiques totals de la UE cap a Polònia guanyades exclusivament a base de l'ús del veto arriben a 5.500 milions d'euros. Polònia acostuma a amenaçar qualsevol llei de caràcter ambiental argumentant perjudicis econòmics.

Com veiem, tot i que els temes més problemàtics tenen un component econòmic important, la raó per la qual es veten les lleis no és l'economia, sinó per diferències en política exterior per part d'Hongria sobre Ucraïna i Rússia i en política ambiental per part de Polònia en legislació d'objectius climàtics. Cal esmentar que Polònia i Hongria han vetat conjuntament 4 vegades (dues lleis en matèria d'immigració i dues més amb l'objectiu de garantir l'estat de dret), però no acostumen a coincidir en política ambiental i menys en política exterior (ja que Polònia té una visió molt negativa de Rússia que contrasta amb la hongaresa).

Evolució de l'ús del veto durant els últims deu anys

Podem diferenciar dues meitats a la dècada (si contem l'any vigent en realitat són 11 anys des del 2014 fins al 2024):

2014-18

Durant aquests 5 anys, el número de vetos es manté relativament estable, amb una mitjana de 2,2 vetos anuals i un total d'11. Els països, partits i ideologies són diversos i no destaca cap sobre els altres. Només el 45% dels vetos tenen darrere un govern nacionalista i tan sols el 27% un d'euroescèptic.

Els beneficis dels vetos presents en aquests anys són sobretot la protecció de l'economia nacional, en segon lloc, amb certa distància estan les ajudes econòmiques, i empatats trobem: reduccions en aportacions econòmiques a la UE, protecció ambiental i independència militar. L'agenda més present amb diferència és l'euroescèptica (67%), seguida de molt lluny per "necessitat" i, en tercer lloc, l'agenda verda.

2019-24

En aquesta segona part del període, el número de vetos es dispara fins arribar al màxim actual de 6 vetos el 2021. La mitjana anual és de 4,8 vetos i un total de 29, un increment considerable respecte a la mitjana i el total anterior.

Els països que veten són molt pocs, però els que sí que veten, veten molts cops: Hongria 15 vegades i Polònia 8, causant un increment agut en el nombre de vetos total. Els partits i les ideologies responsables dels vetos a partir del 2019 és sobretot CRE i la ideologia ultraconservadora, que estan darrere del 72% dels vetos en aquest període. Els governs nacionalistes i euroescèptics passen a ser els clars culpables de l'increment del número de vetos a partir del 2019, ja que els nacionalistes augmenten del 45% al 83% i els euroescèptics de 27% a 79%.

Els beneficis que guanyen certs països gràcies a l'ús del veto també canvien, ja que apareixen 3 nous tipus de beneficis. Els "privilegis respecte a altres països membres" apareixen com una nova classificació i es converteix en el principal benefici (un 43% dels totals), seguit per un altre nou benefici, "reducció d'objectius climàtics", en tercer lloc, està la "protecció de l'economia nacional" (desplaçada de 1ra en el període anterior), seguit per "evitar l'entrada d'immigrants al país" (un altre nou benefici) i per últim "necessitats econòmiques". Amb tots aquests canvis, les agendes polítiques canvien. L'euroescèptica segueix sent la predominant (tot i que el seu euroescèpticisme és més radical per culpa dels "privilegis") però apareix una altra amb molta força: la ultraconservadora. Hi ha una altra agenda molt més present del que pensàvem que no figura en els gràfics presentats al punt 4.9 amb les altres agendes: l'agenda "pro-rusa", ja que mentres les altres es beneficien directament de negociacions per aixecar el veto de la llei, aquesta agenda es beneficia només del bloqueig de lleis que afavoreixen a Ucraïna, com els paquets d'ajuda econòmica o les sancions europees a béns russos. L'agenda pro-rusa té un major protagonisme a partir del 2018 i sobretot una vegada va començar la guerra.

Previsió a futur

Veient aquesta evolució, podem intuir que el número de vetos es mantindrà alt i que segurament seguirà pujant, seguirà concentrat en els governs d'ultradreta, nacionalistes i euroescèptics. L'agenda euroescèptica continuarà sent una agenda molt beneficiada per l'ús del veto (per definició), però probablement la ultraconservadora es convertirà en la dominant, ja que en el 2024 està actualment empatada amb l'euroescèptica. A més a més, l'agenda pro-rusa seguirà sent una força poderosa que seguirà causant inestabilitat i debilitarà a la UE.

Qui es beneficia del veto?

Segons l'anàlisi estadística, els països que s'han beneficiat més gràcies a privilegis guanyats amb l'ús del veto els últims 10 anys han sigut Hongria (43%) i Polònia (43%). Alemanya també s'ha beneficiat, però només en un 14%.

El partit europeu que més s'ha beneficiat d'aquests privilegis ha sigut indiscutiblement el grup de CRE, d'extrema dreta (86%), amb responsabilitats a parts iguals del partit hongarès de Fidesz i el polonès de PiS. Amb un 7% cadascú es troba el PPE (conservador) i el PSD (socialdemòcrata), per un veto d'un govern alemany en coalició entre la CDU i el Partit Socialista Alemany. A més a més, els governs nacionalistes i euroescèptics són els que més utilitzen el veto (75% i 65%) i els que, en conseqüència, es beneficien més d'ell.

Més enllà dels països, partits i ideologies, també hem d'avaluar l'impacte de les diferents agendes polítiques presents i com surten beneficiades per l'ús del veto. L'agenda euroescèptica és clarament la més afavorida per l'ús del veto (62%), seguida de la ultraconservadora (23%), amb un pes molt notable en els últims anys. L'agenda euroescèptica consisteix a guanyar privilegis per un país membre respecte als altres, anteposar l'economia nacional a la de la UE, treure competències i fons a la Unió, etc. La ultraconservadora consisteix en reduir objectius climàtics i evitar una distribució dels immigrants irregulars que entren a la UE.

Per tant, podem concloure que els grans beneficiats del veto del Consell de la UE en els últims 10 anys han sigut els països d'Hongria i Polònia, el partit europeu de CRE, els governs nacionalistes i euroescèptics i les agendes euroescèptiques, ultraconservadores i prorusses.

Conseqüències de l'abús del veto i com afecta a la UE

L'abús de l'ús del veto ha creat grans problemes a la UE. Ha afectat políticament en la seva legislació en matèria exterior i ambiental (donant publicitat i influència a forces euroescèptiques, ultraconservadores i pro-ruses), ha afectat també en la capacitat de la UE de respondre de forma eficaç i àgil a crisis i a reptes i està fent evident el llast en el que s'ha convertit el Consell per la Unió Europea.

L'ús desproporcionat del veto ha bloquejat nombroses lleis europees que comptaven amb un ampli suport parlamentari i que haurien tingut un efecte molt positiu a la Unió. El fracàs en l'aprovació d'aquestes lleis frena en molts casos processos d'integració europea, objectius climàtics i ajudes per Ucraïna. Alguns exemples són: la reforma del Sistema Comú Europeu d'Asil, la proposta sobre el Benestar Infantil a causa de desacords sobre la inclusió de drets LGBTQ+, i el paquet d'ajudes de 18.000 milions d'euros a Ucraïna el 2022. El veto també ha causat modificacions de lleis molt polèmiques on s'adjuntaven a la legislació polítiques euroescèptiques, ultraconservadores i prorusses com per exemple l'ajornament i la reducció de l'objectiu de neutralitat climàtica per 2050, les sancions bloquejades contra el petroli rus o les conclusions conjuntes d'immigració de 2024 que van acabar sense acord. En definitiva, el Consell de la UE s'ha convertit en un òrgan de govern que serveix perquè euroescèptics, prorusses i ultraconservadors bloquegin i influeixin la legislació europea en el seu favor, complicant sobretot temes interns i de política exterior i ambiental.

El Consell de la UE també alenteix i dificulta el procés de decisió de la UE, cosa que la deixa vulnerable a crisis greus com per exemple la crisi de la COVID en el 2020. La UE va trigar setmanes a presentar un pla d'actuació i prevenció als estats membres, fet que va pràcticament obligar a països amb una alta incidència de casos en el moment com per exemple Itàlia o Espanya a prendre les seves pròpies decisions al marge de la UE. Un altre exemple, en aquest cas de la ineficàcia de la Unió, és quan Rússia va envair Ucraïna el febrer de 2022. Es va actuar amb rapidesa, però tot i que al principi les sancions a Rússia i les ajudes a Ucraïna van ser unànimes, aviat Hongria va començar a vetar noves sancions i a bloquejar els paquets d'ajuda, a més d'encoratjar i posar traves al procés d'admissió d'Ucraïna a la UE. Tot això va provocar que el suport que Ucraïna rebés en realitat per part de la UE fos una fracció del desitjat i que a més arribés a deshora. A més a més, el Consell tendeix a bloquejar grans reformes o actes de modernització, el que ha deixat a la UE en un estancament econòmic generalitzat i ha provocat la pèrdua de bona part del seu atractiu pels inversors, perdent terreny en innovació davant dels EEUU i la Xina. El problema és tan gran que un dels grans economistes de la UE (Mario Draghi) ha elaborat un pla d'inversió

sense precedents per restaurar la competència en el mercat europeu, conegut com el Pla per la Competitivitat Europea. Malgrat l'elaboració d'aquest pla, la seva implantació depèn de la seva aprovació en el Consell de la UE, que sembla poc probable.

Per altra banda, els efectes dels vetos del Consell debiliten d'una manera integral a la UE com a institució, ja que fomenta l'euroescepticisme, les desigualtats entre estats membres i ajuda als enemics de la Unió com és el cas de Rússia. A més a més, amb l'excusa de la defensa de la sobirania nacional, s'han vetat moltes lleis a les quals la voluntat d'un país ha pogut doblegar les de 26 gràcies al mecanisme de veto del Consell de la UE. He arribat a la conclusió que no podem anomenar al Consell de la UE com un òrgan governamental democràtic. S'ha de remarcar que, moltes vegades, uns pocs milions de ciutadans d'un país han terminat una llei recolzada per centenars de milions, en els casos dels vetos d'Hongria, per exemple, són 9 milions contra 440 milions, no exactament els valors democràtics que diu defensar la UE. A més a més, com que el veto és utilitzat sobretot per governs euroescèptics, qualsevol avanç significatiu en competències europees o reformes internes de govern que tregui poder al Consell està pràcticament condemnada al veto per part del mateix Consell. La imatge de la UE a ulls dels seus ciutadans també pateix per culpa del Consell, ja que els constants desacords i el sistema de vetos la fan veure com un organisme que mai es posa d'acord i com un sistema ineficaç i no democràtic.

Resumint, el veto del Consell s'ha convertit en una eina per euroescèptics, ultraconservadors i prorussos per bloquejar i modificar al seu favor la legislació europea, complicant sobretot temes de política exterior i ambiental. El Consell també alenteix i dificulta el seu procés de decisió, cosa que deixa a la UE vulnerable a crisis i la priva de la implantació de grans plans d'inversió com l'actual Pla per la Competitivitat Europea. El Consell s'ha convertit en un llastre per la UE, que debilita a la Unió de manera sistemàtica, i en un organisme no democràtic que genera una opinió negativa en els ciutadans.

Entrevista a George Tsebelis

Entrevista en anglès (versió original)

- The two presidents that have used the veto the most (Viktor Orbán and Andrzej Duda) have what we could call a "strong leader" political profile. Do you think that some European presidents use the veto to make themselves look like a strong leader to their electorate?

Oh, yeah, that is always the case, but they are not going to do it if it is against the interests of their country. So, if for example, the Europeans convey to them that by vetoing all the time they are going to hurt their country, then they will not be doing it as frequently. Okay, you can link issues together and tell them that European subsidies will not be going to their country so often if they are always vetoing things.

- In my research, I've found that tiny countries don't use the veto as much as I thought they would (at least in the Council), yet in your book "Veto power: Institutional design in the European Union" you say that they can actually be more influential than some big countries like Germany or France. Why do you believe so?

Oh, it's true, not through the veto, it's through the institutions. They are giving more weight in, let's say, the European Parliament to Greeks in terms of their population than the Germans. That is, if you control for population, smaller countries have more impact than bigger countries. I mean, they get more representation. Okay, that's the idea. And of course, the veto is something completely independent and they can exercise it whenever it is a foreign policy issue or whatever is specified inside the European institutions. They can exercise it, anybody can exercise it, and they don't want certain jurisdictions to get out of the veto.

- The number of vetoes in the Council of the EU has risen in recent years exponentially, but its growth seems to have stabilized. How do you think the number of vetoes will progress in the future?

Oh, I don't know. Look, for example, Poland was vetoing all the time because it had a different government than what it has now. Yes, I know. Okay, so do I expect the Poland vetoes to go down? Yes. Okay, and when Orbán goes away, do I expect Hungary's vetoes to go down? Yes. Okay, so we don't know how it's going to develop. But if AfD gets into the German government, then Germany will be vetoing. So it depends on the government.

- And it's curious because the three parties that you mentioned are all ultra-conservative.

Yeah.

- Do you think that this ideology, the hard right ideology, has a tendency for vetoing more laws in the European Union than others?

It's a disagreement between the main forces in the European Union and what you call extremism. Okay? But the term extremism is very widely used. For example, people think of Melanie as extremist while she has indicated that she wants to participate in the European establishment. And she was thrown out because of the German socialists. A guy who said, if

you give anything to Melanie, we are getting out. So I don't know how long these things are going to be held in the way they are. And it depends on what are the political directions that the different European countries are going to adopt. If we have Le Pen coming in France, then they will have to negotiate with Le Pen for sure. Right now she is marginal. All these things will depend on the domestic politics of the different countries.

- In your most recent book "Changing the rules: constitutional amendments in democracies", you talk about how excessive constitutional amendments can weaponize the Constitution and deteriorate democracy. Do you believe that the abuse of the veto in the EU's Council can have the same effects in the EU in the future if governments keep misusing it?

Well, that is a subjective judgment. What is abuse and what is not abuse? The question is, is it constitutionally permitted? And the answer is yes. It is part of the institution. How could you change it? The answer is that you can't. You cannot change the European constitution. You cannot change the Lisbon Treaty because you require unanimity. And you won't find unanimity around this issue.

- You told me in one of your emails that "vetoes are like constitutional revisions under unanimity in many more issues than the constitution". What did you mean when you compared the two political processes?

Well, the European Constitution (the Lisbon Treaty) says that in these issues, you cannot make a decision unless you have unanimity. That is what veto power means. That you block everybody else from deciding what they want to decide because it's not in your interest. That's the same thing with the American Constitution that says that you cannot change anything you want unless you get three quarters of the states. Okay? That's the same structure of decision. One requires three quarters, the other requires unanimity. Okay. It's the same thing. You make the decision impossible unless you have unanimity or unless in the United States, among other things, you have three quarters of the states. If you don't have these conditions, you can't do it.

- What do you think that can happen if the use of the veto intensifies to levels that the EU can't handle?

I believe that the thing that can be done is try to cancel some of these vetoes. That is constitutionally feasible if you take the decision to the court of justice and it decides that it's not a matter of veto. So the first step that I am expecting is that they will start doing this in front of the court.

- Do you think that it's the only way to address the issue?

I think so. Yes. Because it is clearly inside the European institutions and you cannot change it.

- During these five years, the countries that have benefited the most have been Hungary and Poland. Do you think that the countries that benefit the most are the ones that veto the most?

I think that the reason that they veto is because they want to produce some outcomes that they consider beneficial for them. Will they or not, it's not obvious. It will also depend on the reaction. I mean, the institutional part is that if it is foreign policy, it is an area to exercise

veto. You can link it with something else and say you are not going to get agricultural funds to the leader of the country. You cannot get agricultural subsidies, or you will get less if you continue this policy. And if you persuade him that you will reduce the number of vetoes or you can have less vetoes if you have a different government who has different priorities and is much more in line with European policies.

- There are talks being held in the European Commission about replacing the country's veto powers in the Council with a qualified majority voting system. Do you believe that the system, if it could be implemented, because as you said, countries like Hungary will probably not allow it, could replace it.

If they don't allow it, the question is, is there any institutional means in order to overcome this veto? And I'm not sure that there are. Because if it is a modification of the Lisbon Treaty, I don't see it happening.

- But do you think that hypothetically the qualified majority voting system could be an alternative?

Not if it is against the Lisbon Treaty. I mean, would it be better for Europe if we were decided by the left on those decisions? Yes. But that is irrelevant because it requires modification of the existing institutions. Can we do that? In my judgment, no. That's the whole essence of the book that I gave you, the Constitutional Amendments. Wouldn't it be great if we could modify lots of things of the American Constitution? Yes. Can we do that? No.

You mention on your analysis that a lot of laws vetoed are partially economic and partially about foreign policy, so the only way out of it is that they bring Hungary to the European Court of Justice for a review of the use of one specific veto, and say that it was really a financial issue, but they turned it into a foreign policy issue. And let the court decide, because if it is a financial issue, they cannot do it, and then that veto will be canceled. But if it is clearly a foreign policy issue, that's part of the institutions of the European Union, and so then they can do it. That's the only possible solution. The alternative would be to have a European Convention to try to change the rules, but you would have to have Hungary approve the new rules, and you're not going to. That's impossible.

- Okay. So you don't see a clear path.

No.

- Well, thank you for your time. You've been of great help.

You're very welcome. Good luck.

Traducció de la entrevista en català

- Els dos presidents que han utilitzat més el veto (Viktor Orbán i Andrzej Duda) tenen el que podríem anomenar un perfil polític de "líder fort". Creus que alguns presidents europeus utilitzen el veto per semblar un líder fort davant el seu electorat?

Oh, sí, això sempre és així, però no ho faran si va en contra dels interessos del seu país. Així que, per exemple, si els europeus els transmeten que vetar constantment perjudicarà el seu

país, no ho faran tan sovint. D'acord, pots vincular temes i dir-los que els subsidis europeus no arribaran tan sovint al seu país si sempre estan vetant les coses.

- A la meua investigació, he trobat que els països petits no utilitzen el veto tant com pensava (almenys al Consell), però al teu llibre "Veto power: Institutional design in the European Union" dius que poden ser més influents que alguns països grans com Alemanya o França. Per què ho creus?

Oh, és cert, no a través del veto, sinó a través de les institucions. Per exemple, donen més pes al Parlament Europeu als grecs, en termes de la seva població, que als alemanys. És a dir, si controles per població, els països petits tenen més impacte que els grans. Vull dir, tenen més representació. Aquesta és la idea. I, és clar, el veto és una cosa completament independent, i poden exercir-lo sempre que sigui una qüestió de política exterior o qualsevol altra cosa especificada dins les institucions europees. Qualsevol pot exercir el veto si no vol que certes jurisdiccions en surtin.

- El nombre de vetos al Consell de la UE ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però sembla que aquest creixement s'ha estabilitzat. Com creus que evolucionarà el nombre de vetos en el futur?

Oh, no ho sé. Mira, per exemple, Polònia estava vetant constantment perquè tenia un govern diferent del que té ara. Sí, ho sé. Així que, espero que els vetos de Polònia disminueixin? Sí. I quan Orbán marxi, espero que els vetos d'Hongria disminueixin? També. Per tant, no sabem com es desenvoluparà. Però si AfD entra al govern alemany, llavors Alemanya començarà a vetar. Depèn del govern.

- I és curiós perquè els tres partits que has mencionat són tots ultraconservadors.

Sí.

- Creus que aquesta ideologia, la ideologia de la dreta dura, té una tendència a vetar més lleis a la Unió Europea que altres?

És un desacord entre les principals forces de la Unió Europea i el que anomenes extremisme. Però el terme extremisme s'utilitza de manera molt àmplia. Per exemple, la gent pensa en Meloni com a extremista, tot i que ella ha indicat que vol participar en l'establishment europeu. I va ser rebutjada pels socialistes alemanys. Un tipus va dir que si donaves res a Meloni, ells marxaven. Així que no sé quant de temps es mantindran les coses així. Depèn de les direccions polítiques que adoptin els diferents països europeus. Si Le Pen arriba a França, llavors hauran de negociar amb ella segur. Ara mateix és marginal. Tot això dependrà de la política interna dels diferents països.

- Al teu llibre més recent, "Changing the rules: constitutional amendments in democracies", parles de com els canvis constitucionals excessius poden fer servir la Constitució com una arma i deteriorar la democràcia. Creus que l'abús del veto al Consell de la UE pot tenir els mateixos efectes en el futur si els governs continuen fent-ne un mal ús?

Bé, això és un judici subjectiu. Què és abús i què no? La qüestió és si està permès constitucionalment, i la resposta és que sí. Forma part de la institució. Com podries canviar-ho? La resposta és que no pots. No pots canviar la Constitució europea. No pots canviar el

Tractat de Lisboa perquè requereix unanimitat. I no trobaràs unanimitat sobre aquesta qüestió.

- Em vas dir en un dels teus correus que "els vetos són com les revisions constitucionals amb unanimitat en moltes més qüestions que la constitució". Què volies dir en comparar aquests dos processos polítics?

Bé, la Constitució europea (el Tractat de Lisboa) diu que en aquestes qüestions no es pot prendre una decisió tret que tinguis unanimitat. Això és el que significa el poder de veto: bloquejar la resta perquè no decideixin el que volen decidir si no és del teu interès. És el mateix que passa amb la Constitució americana, que diu que no pots canviar res si no tens tres quarts dels estats. És la mateixa estructura de decisió. Una requereix tres quarts, l'altra requereix unanimitat. És el mateix. Fas que la decisió sigui impossible tret que es compleixin aquestes condicions.

- Què creus que pot passar si l'ús del veto s'intensifica fins a nivells que la UE no pugui gestionar?

Crec que el que es pot fer és intentar anul·lar alguns d'aquests vetos. Això és constitucionalment factible si es porta la decisió al Tribunal de Justícia i aquest decideix que no és una qüestió de veto. Així que el primer pas que espero és que comencin a fer això davant del tribunal.

- Creus que és l'única manera d'abordar la qüestió?

Crec que sí. Perquè està clarament dins de les institucions europees i no es pot canviar.

- Durant aquests cinc anys, els països que més s'han beneficiat han estat Hongria i Polònia. Creus que els països que més es beneficien són els que més vetos fan?

Crec que el motiu pel qual veten és perquè volen obtenir resultats que consideren beneficiosos per a ells. Si ho aconseguen o no, no és evident. També dependrà de la reacció. L'aspecte institucional és que, si és política exterior, és un àmbit per exercir el veto. Pots vincular-ho amb alguna altra cosa i dir que no obtindran fons agrícoles o que en rebran menys si continuen amb aquesta política. I si els persuadeixes, reduiran el nombre de vetos, o bé hi haurà menys vetos si tens un govern diferent amb altres prioritats més alineades amb les polítiques europees.

- S'estan celebrant converses a la Comissió Europea per substituir els poders de veto dels països al Consell per un sistema de vot per majoria qualificada. Creus que aquest sistema, si es pogués implementar, podria substituir-

Si no ho permeten, la pregunta és si hi ha mitjans institucionals per superar aquest veto. I no estic segur que n'hi hagi. Perquè si es tracta d'una modificació del Tractat de Lisboa, no ho veig possible.

- Però creus que hipotèticament el sistema de vot per majoria qualificada podria ser una alternativa?

No si va en contra del Tractat de Lisboa. Vull dir, seria millor per a Europa si es decidís així? Sí. Però això és irrellevant perquè requereix modificar les institucions existents. Podem fer-ho? En el meu judici, no. Aquesta és l'essència del llibre que et vaig donar, "Constitutional

Amendments". No seria genial si poguéssim modificar moltes coses de la Constitució americana? Sí. Podem fer-ho? No.

Menciones en la teva anàlisi que moltes de les lleis vetades són parcialment econòmiques i parcialment sobre política exterior, així que l'única sortida és portar Hongria al Tribunal de Justícia europeu per revisar l'ús d'un veto específic i dir que realment era una qüestió financera, però que l'han convertida en una qüestió de política exterior. I deixar que el tribunal decideixi. Perquè si és una qüestió financera, no poden fer-ho, i aquest veto serà anul·lat. Però si és clarament una qüestió de política exterior, forma part de les institucions de la Unió Europea, i llavors poden fer-ho. Aquesta és l'única solució possible. L'alternativa seria tenir una Convenció Europea per intentar canviar les normes, però hauries de tenir l'aprovació d'Hongria per a les noves normes, i això no passarà. És impossible.

- D'acord. Així que no veus un camí clar per a això.

No.

- Bé, gràcies pel teu temps. Has estat de gran ajuda.

De res. Bona sort. Adéu.

Conclusions de la entrevista

A partir de l'entrevista, podem treure tres solucions al problema, una raó per la qual a vegades s'abusa del veto, i una condició relacionada amb l'evolució del fenomen.

Els presidents nacionals sovint utilitzen el veto com una estratègia per reforçar la seva imatge de lideratge fort davant del seu electorat. Aquesta postura els permet projectar un missatge de protecció dels interessos nacionals, especialment en contextos de creixent escepticisme envers les institucions europees. En molts casos, el veto es converteix en un instrument polític més que no pas una necessitat legítima, ja que respon més a motivacions ideològiques i electoralistes que no pas a una veritable oposició als acords europeus.

Per frenar aquesta tendència, i sobretot si els vetos augmenten descontroladament, la Unió Europea podria implementar mesures coercitives, com ara l'amenaça de suspendre ajudes econòmiques als països que utilitzen el veto de manera sistemàtica i abusiva. Aquest mecanisme podria actuar com un fre als governs que abusen del veto per guanyar popularitat interna, obligant-los a reconsiderar la seva estratègia i fomentar un ús més raonable i ponderat del veto. Tot i això, no és una solució gaire bona, ja que presenta una actitud molt agressiva i podria tenir una resposta popular negativa i generar un efecte rebot.

Una altra solució seria la implantació d'un sistema de majoria qualificada. Tot i que seria la solució més efectiva per superar els bloquejos constants al Consell de la UE, aquesta opció es presenta com una utopia. Implementar-la requeriria modificar el Tractat de Lisboa, cosa que només seria possible mitjançant una convenció europea i la unanimitat entre els estats membres. Atès el context polític actual, amb certs governs fermament oposats a qualsevol cessió de sobirania nacional, aquesta opció és, de moment, inviable. Així doncs, la majoria qualificada segueix sent més un desig que una possibilitat tangible.

La tercera i única possible solució per reduir l'ús abusiu del veto seria portar davant la Cort de Justícia de la Unió Europea aquells casos en què es qüestionari si un veto s'ajusta a les

matèries que realment poden ser objecte de veto. Aquesta opció no requeriria modificar els tractats existents, ja que la Cort ja disposa de les competències necessàries per determinar si un cas concret entra dins del marc legal del dret de veto. Així, si la Cort concloués que un veto ha estat aplicat a una qüestió que no correspon a política exterior o fiscalitat, sinó a un altre àmbit, com ara qüestions econòmiques generals, aquest veto seria declarat nul. Aquesta mesura podria ser una manera efectiva de limitar l'ús indiscriminat del veto sense alterar estructures institucionals. Tot i això, amb aquesta solució només podria frenar-se l'ús del veto en àmbits que no són de veto, el bloqueig respecte a la política exterior perduraria, però les decisions ambientals, per exemple, s'agilitzarien.

Durant tota l'entrevista he intentat que George Tsebelis expliqués que pensava sobre com evolucionaria el número de vetos en el futur. Tot i que va deixar clar que era impossible deduir-ho, sí que vaig concloure a partir de les seves respostes aquest condicionant: "L'augment o la disminució del nombre de vetos al Consell està directament relacionat amb el perfil ideològic dels presidents i governs nacionals". Aquesta tesi pot semblar evident, però és important per la següent afirmació: "En l'actualitat, una part significativa d'aquests líders, com Viktor Orbán (president d'Hongria), Mateusz Jakub Morawiecki (exprimer ministre de Polònia), Alice Elisabeth Weidel (líder de la AfD alemanya) i Marine Le Pen (líder del Reagrupament Nacional francès), provenen de partits ultraconservadors i euroescèptics". Aquests governs acostumen a utilitzar el veto no només com a eina de negociació, sinó com a plataforma per desafiar l'ordre establert de la Unió Europea i consolidar la seva base electoral nacionalista.

Conclusions finals i alternativa suggerida

Conclusions finals

Temes problemàtics

Com s'ha demostrat, els temes més problemàtics són els de complexitat temàtica, especialment els que combinen economia amb política exterior o política ambiental. De fet, la gran majoria de vetos produïts per temes combinats entre economia i política exterior són deguts a Hongria. Això és degut perquè Hongria té unes molt bones relacions amb Rússia, que contrasten amb la resta de la UE, i com per qualsevol llei envers la política exterior requereix d'una unanimitat, Hongria pot vetar totes les lleis en contra de Rússia o a favor d'Ucraïna. La gran majoria de les lleis vetades de temes combinats entre economia i política ambiental, en canvi, són deguts a Polònia, ja que té una economia molt dependent del carbó, i ha demanat i exigit nombroses vegades des de 2014 la reducció d'objectius climàtics, suport econòmic, etc. A dies d'ara (octubre del 2024), les ajudes econòmiques totals de la UE cap a Polònia guanyades exclusivament a base de l'ús del veto arriben a 5.500 milions d'euros. Polònia acostuma a amenaçar qualsevol llei de caràcter ambiental argumentant perjudicis econòmics.

Com veiem, tot i que els temes més problemàtics tenen un component econòmic important, la raó per la qual es veten les lleis no és l'economia, sinó les diferències en política exterior per part d'Hongria sobre Ucraïna i Rússia i, en política ambiental o legislació d'objectius climàtics, per part de Polònia. Cal esmentar que Polònia i Hongria han vetat conjuntament 4 vegades (dues lleis en matèria d'immigració i dues més amb l'objectiu de garantir l'estat de dret), però no acostumen a coincidir en política ambiental i menys en política exterior (ja que Polònia té una visió molt negativa de Rússia que contrasta amb l'hongaresa).

Evolució del número de vetos

Podem diferenciar dues meitats a la dècada (si contem l'any vigent en realitat són 11 anys des del 2014 fins al 2024):

2014-18:

Durant aquests 5 anys, el número de vetos es manté relativament estable, amb una mitjana de 2,2 vetos anuals i un total d'11. Els països, partits i ideologies són diversos i no destaca cap sobre els altres. Només el 45% dels vetos tenen darrere un govern nacionalista i tan sols el 27% un d'euroescèptic.

Els beneficis dels vetos presents en aquests anys són sobretot la protecció de l'economia nacional, en segon lloc, amb certa distància estan les ajudes econòmiques, i empatats trobem: reduccions en aportacions econòmiques a la UE, protecció ambiental i independència militar. L'agenda més present amb diferència és l'euroescèptica (67%), seguida de molt lluny per "necessitat" i, en tercer lloc, la agenda verda.

2019-24:

En aquesta segona part del període, el número de vetos es dispara fins a arribar al màxim actual de 6 vetos al 2021. La mitjana anual és de 4,8 vetos i un total de 29, un increment considerable respecte la mitjana i el total anterior. Els països que veten són molt pocs, però els que sí que veten, veten molts cops: Hongria 15 vegades i Polònia 8, causant un increment agut en el nombre de vetos total. Els partits i les ideologies responsables dels vetos a partir del 2019 es sobretot CRE i la ideologia ultraconservadora, que estan darrere del 72% dels vetos en aquest període. Els governs nacionalistes i euroescèptics passen a ser els clars culpables de l'increment del número de vetos a partir del 2019, ja que els nacionalistes augmenten del 45% al 83% i els euroescèptics de 27% al 79%.

Els beneficis que guanyen certs països gràcies a l'ús del veto també canvien, ja que apareixen 3 nous tipus de beneficis. Els "privilegis respecte altres països membres" apareixen com una nova classificació i es converteix en el principal benefici (un 43% dels totals), seguit per un altre nou benefici, "reducció d'objectius climàtics", en tercer lloc està la "protecció de l'economia nacional" (desplaçada de 1ra en el període anterior), seguit per "evitar l'entrada d'immigrants al país" (un altre nou benefici) i per últim "necessitats econòmiques".

Amb tots aquests canvis, les agendes polítiques canvien. La euroescèptica segueix sent la predominant (tot i que el seu euroescèpticisme és més radical per culpa dels "privilegis") però apareix una altre amb molta força: la ultraconservadora. Hi ha una altre agenda molt més present del que pensàvem que no figura en els gràfics presentats al punt 4.9 amb les altres agendes: l'agenda "pro-rusa", ja que mentre les altres es beneficien directament de negociacions per aixecar el veto de la llei, aquesta agenda es beneficia només del bloqueig de lleis que afavoreixin a Ucraïna, com els paquets d'ajuda econòmica o les sancions europees a béns russos, de manera que no figura en les estadístiques presentades. L'agenda pro-rusa té un major protagonisme a partir del 2018 i sobretot una vegada va començar la guerra, és present en 12 dels 40 vetos dels últims 11 anys.

Previsió a futur

Veient aquesta evolució, podem intuir que el número de vetos es mantindrà alt i que segurament seguirà pujant, seguirà concentrat en els governs d'ultradreta, nacionalistes i euroescèptics. L'agenda euroescèptica continuarà sent una agenda molt beneficiada per l'ús del veto (per definició), però probablement la ultraconservadora es convertirà en la dominant, ja que en el 2024 està actualment empatada amb la euroescèptica. A més a més, l'agenda prorusa seguirà sent una força poderosa que seguirà causant inestabilitat i debilitarà a la UE.

Aquesta previsió, però, és una mera especulació. El que sí que podem afirmar amb total seguretat és que l'augment o la disminució del nombre de vetos al Consell està directament relacionat amb el número de presidents i governs nacionals escollits que siguin contraris a les polítiques generals europees, ja que aquests governs són els que voten al Consell i poden exercir el veto. En l'actualitat, una part significativa d'aquests líders, com Viktor Orbán (president d'Hongria), Mateusz Jakub Morawiecki (exprimer ministre de Polònia), Alice Elisabeth Weidel (líder de la AfD alemanya) i Marine Le Pen (líder del Reagrupament Nacional francès), provenen de partits ultraconservadors i euroescèptics. Aquests governs acostumen a utilitzar el veto no només com a eina de negociació, sinó com a plataforma per desafiar l'ordre establert de la Unió Europea i consolidar la seva base electoral nacionalista.

Per tant, si el número de presidents nacionals dins de la UE de caràcter ultraconservador augmenta, també augmentarà el número de vetos al Consell de la UE. Ja que en aquests moments el món i també Europa està experimentant una onada de moviments ultraconservadors i una popularització de líders i partits amb aquest perfil (com per exemple la Rassemblement national a França, la AfD a Alemanya, o Fidesz a Hongria), podem esperar un augment notable en el número d'aquests líders en càrrecs de govern en països de tota la Unió. És

per això que, si es preveu un augment en el número de governs ultraconservadors, esperarem també un augment del número de vetos al Consell de la UE. Aquesta regla explica també la causa de l'augment en el número de vetos, ja que gràcies a l'onada ultraconservadora, els governs ultraconservadors són més comuns i més radicals, fet que provoca desacords majors amb la UE i causa l'ús de veto.

Beneficiaris del veto

Segons l'anàlisi estadística, els països que s'han beneficiat més gràcies a privilegis guanyats amb l'ús del veto els últims 10 anys han sigut Hongria (43%) i Polònia (43%). Alemanya també s'ha beneficiat, però només en un 14%.

El partit europeu que més s'ha beneficiat d'aquests privilegis ha sigut indiscutiblement el grup de CRE, d'extrema dreta (86%), amb responsabilitats a parts iguals del partit hongarès de Fidesz i el polac de PiS. Amb un 7% cadascú es troba el PPE (conservador) i el PSD (socialdemòcrata), per un veto d'un govern alemany en coalició entre la CDU i el Partit Socialista Alemany. A més a més, els governs nacionalistes i euroescèptics són els que més utilitzen el veto (75% i 65%) i els que, en conseqüència, es beneficien més d'ell. És evident també i corroborat pel polític que els líders populistes utilitzen el veto per fer-se veure important al seu electorat.

Més enllà dels països, partits i ideologies, també hem d'avaluar l'impacte de les diferents agendes polítiques presents i com surten beneficiades per l'ús del veto. L'agenda euroescèptica és clarament la més afavorida per l'ús del veto (62%), seguida de la ultraconservadora (23%), amb un pes molt notable en els últims anys. L'agenda euroescèptica consisteix en guanyar privilegis per un país membre respecte als altres, anteposar l'economia nacional a la de la UE, treure competències i fons a la Unió, etc. La ultraconservadora consisteix en reduir objectius climàtics i evitar una distribució pactada dels immigrants irregulars que entren a la UE.

Per tant, podem concloure que els grans beneficiats del veto del Consell de la UE en els últims 10 anys han sigut els països d'Hongria i Polònia, el partit europeu de CRE (que ara ha quedat marginat i és el nou grup de "Patriotes per Europa" que ha absorbit els seus membres), els governs nacionalistes i euroescèptics i les agendes euroescèptiques, ultraconservadores i pro-russes.

Conseqüències de l'abús del veto i com afecta a la UE

L'abús de l'ús del veto ha creat grans problemes a la UE. Ha afectat políticament en la seva legislació en matèria exterior i ambiental (donant publicitat i influència a forces euroescèptiques, ultraconservadores i pro-russes), ha afectat també en la capacitat de la UE de respondre de forma eficaç i àgil a crisis i a reptes i està fent evident el llastre en el que s'ha convertit el Consell per la Unió Europea.

L'ús desproporcionat del veto ha bloquejat nombroses lleis europees que comptaven amb un ampli suport parlamentari i que haurien tingut un efecte molt positiu a la Unió. El fracàs en l'aprovació d'aquestes lleis frena en molts casos processos d'integració europea, objectius climàtics i ajudes per Ucraïna. Alguns exemples són: la reforma del Sistema Comú Europeu d'Asil, la proposta sobre el Benestar Infantil a causa de desacords sobre la inclusió de drets LGBTQ+, i el paquet d'ajudes de 18.000 milions d'euros a Ucraïna el 2022. El veto també ha causat modificacions de lleis molt polèmiques on s'adjuntaven a la legislació polítiques euroescèptiques, ultraconservadores i prorusses com per exemple l'ajornament i la reducció de l'objectiu de neutralitat climàtica per 2050, les sancions bloquejades contra el petroli rus o les conclusions conjuntes d'immigració de 2024 que van acabar sense acord. En molts casos, el veto es converteix en un instrument polític més que no pas una necessitat legítima de sobirania nacional, ja que respon més a motivacions electoralistes que no pas a una veritable oposició als acords europeus. En definitiva, el Consell de la UE s'ha convertit en un òrgan de govern que serveix perquè euroescèptics, prorusses i ultraconservadors bloquegin i influeixin la legislació europea en el seu favor, complicant sobretot temes interns i de política exterior i ambiental.

El Consell de la UE també alenteix i dificulta el procés de decisió de la UE, cosa que la deixa vulnerable a crisis greus com per exemple la crisi de la COVID en el 2020. La UE va trigar setmanes en presentar un pla d'actuació i prevenció als estats membres, fet que va pràcticament obligar a països amb una alta incidència de casos en el moment com per exemple Itàlia o Espanya a prendre les seves pròpies decisions al marge de la UE. Un altre exemple, en aquest cas de la ineficàcia de la Unió, és quan Rússia va envair Ucraïna el febrer de 2022. Es va actuar amb rapidesa, però tot i que al principi les sancions a Rússia i les ajudes a Ucraïna van ser unànimes, aviat Hongria va començar a vetar noves sancions i a bloquejar els paquets d'ajuda, a més d'alentir i posar traves al procés d'admissió d'Ucraïna a la UE. Tot això va provocar que el suport que Ucraïna rebés en realitat per part de la UE sigues una fracció del desitjat i que a més arribés a deshora. A més a més, el Consell tendeix a bloquejar grans reformes o actes de modernització, el que ha deixat a la UE en un estancament econòmic generalitzat i ha provocat la pèrdua de bona part del seu atractiu pels inversors, perdent terreny en innovació davant dels EEUU i la Xina. El problema és tan gran que un dels grans economistes de la UE (Mario Draghi) ha elaborat un pla d'inversió sense precedents per restaurar la competència en el mercat europeu, conegut com el Pla per la Competitivitat Europea. Malgrat l'elaboració d'aquest pla, la seva implantació depèn de la seva aprovació en el Consell de la UE, que sembla poc probable.

Per altra banda, els efectes dels vetos del Consell debiliten d'una manera integral a la UE com a institució, ja que fomenta l'euroescèpticisme, les desigualtats entre estats membres i ajuda als enemics de la Unió com és el cas de Rússia. A més a més, amb l'excusa de la defensa de la sobirania nacional, s'han vetat moltes lleis a les quals la voluntat d'un país ha pogut doblegar les de 26 gràcies al mecanisme de veto del Consell de la UE. Considerant tota aquesta informació, no podem anomenar al Consell de la UE com un òrgan democràtic. S'ha de remarcar que, moltes vegades, uns pocs milions de ciutadans d'un país han terminat una llei recolzada per centenars de milions, en els casos dels vetos d'Hongria, per exemple, són 9 milions contra 440 milions, no exactament els valors democràtics que diu defensar la UE. A més a més, com que el veto és utilitzat sobretot per governs euroescèptics, qualsevol avanç significatiu en competències europees o reformes internes de govern que tregui poder al Consell està pràcticament condemnada al veto per part del mateix Consell. La imatge de la UE a ulls dels seus ciutadans també pateix per culpa del Consell, ja que els constants

desacords i el sistema de vetos la fan veure com un organisme que mai es posa d'acord i com un sistema ineficaç i gens democràtic.

Resumint, el veto del Consell s'ha convertit en una eina per euroescèptics, ultraconservadors i prorussos per bloquejar i modificar al seu favor la legislació europea, complicant sobretot temes de política exterior i ambiental. El Consell també alenteix i dificulta el seu procés de decisió, cosa que deixa a la UE vulnerable a crisis i la priva de la implantació de grans plans d'inversió com l'actual Pla per la Competitivitat Europea. El Consell s'ha convertit en un llastre per la UE, que debilita a la Unió de manera sistemàtica, i en un organisme no democràtic que genera una opinió negativa en els ciutadans.

Alternativa Suggerida

Ja han sigut identificades les causes, les conseqüències, els beneficiats i els culpables d'aquest fenomen. Només queda trobar una solució al problema. Durant l'entrevista, es van plantejar fins a 3 possibles solucions, però només una és capaç de reduir el número de vetos a valors pre-2019 i estabilitzar-lo en aquesta línia.

La primera opció per frenar aquesta tendència, i sobretot si els vetos augmenten descontroladament, és que la Unió Europea implementi mesures coercitives, com ara l'amenaça de suspendre ajudes econòmiques als països que utilitzin el veto de manera sistemàtica i abusiva. Aquest mecanisme podria actuar com un fre als governs que abusen del veto per guanyar popularitat interna, obligant-los a reconsiderar la seva estratègia i fomentar un ús més raonable i ponderat del veto. Tot i això, no és una solució gaire bona, ja que presenta una actitud molt agressiva i podria tenir una resposta popular negativa o fins i tot generar un efecte rebot.

Una altra solució seria la implantació d'un sistema de majoria qualificada, és a dir, en comptes de necessitar una unanimitat per aprovar certes lleis, necessitar només que un 75% dels països votin a favor per aprovar-la. Tot i que seria la solució més efectiva per superar els bloquejos constants al Consell de la UE, aquesta opció es presenta com una utopia. Implementar-la requeriria modificar el Tractat de Lisboa, cosa que només seria possible mitjançant una convenció europea i la unanimitat entre els estats membres. Atès el context polític actual, amb certs governs fermament oposats a qualsevol cessió de sobirania nacional, aquesta opció és, de moment, inviable. Així doncs, la majoria qualificada segueix sent més un desig que una possibilitat tangible.

La tercera i única possible solució per reduir l'ús abusiu del veto seria presentar a la Cort de Justícia de la Unió Europea aquells casos en què es qüestionari si un veto s'ajusta a les matèries que realment poden ser objecte de veto. Aquesta opció no requeriria modificar els tractats existents, ja que la Cort ja disposa de les competències necessàries per determinar si un cas concret entra dins del marc legal del dret de veto. Així, si la Cort concloués que un veto ha estat aplicat a una qüestió que no correspon a política exterior o fiscalitat, sinó a un altre àmbit, com ara qüestions econòmiques generals o polítiques ambientals, aquest veto seria declarat nul. Aquesta mesura podria ser una manera efectiva de limitar l'ús indiscriminat del veto sense alterar estructures institucionals. Tot i això, amb aquesta solució només podria frenar-se l'ús del veto en àmbits que no són de veto, el bloqueig respecte a la política exterior perduraria, però les polítiques ambientals, d'immigració o econòmiques, per exemple, s'agilitzarien.

Comprovació de la hipòtesi

La pregunta d'aquest treball de recerca és: "Com reduïm els bloquejos al Consell de la UE per amenaces de veto?". I la meua hipòtesi inicial és: "És possible que la solució més indicada per posar remei a la situació és implementar un sistema de votació de majoria qualificada al Consell en comptes del poder de veto". Ara, amb tot el treball fet, podem afirmar que aquesta hipòtesi és errònia, però no anava malament encaminada.

La meua hipòtesi era una solució ideal, però de cap de les maneres una solució pragmàtica. És impossible implementar un sistema com aquest a dies d'ara perquè requeriria modificar el Tractat de Lisboa i una unanimitat, i com a mínim Hongria i segurament altres països votarien en contra de tal reforma. Per tant, la solució haurà de ser menys ambiciosa i sense alterar els tractats establerts de la UE.

Aquesta solució és la de presentar, cas per cas, els vetos que no sembli que són matèria de veto al Tribunal de Justícia de la Unió Europea i que la cort decideixi si el veto és vàlid o no. En cas que no ho sigui, el veto seria declarat nul i la llei podria aprovar-se. Recordem que només són lleis de caràcter de veto les lleis sobre política exterior i fiscalitat.

Aquesta solució només serviria per limitar l'ús indegut del veto en àmbits on no correspon aplicar-lo. De manera que els vetos sobre lleis de política exterior continuarien vigents, mentre que altres àrees, com les polítiques climàtiques, migratòries o econòmiques, podrien avançar amb més rapidesa.

Si podem fer una valoració personal de la feina feta aquest any sobre l'increment dels vetos al Consell de la Unió Europea, diríem que ha estat un tema realment interessant i ple de matisos que ens ha fet veure aquesta institució des d'una altra perspectiva. Hem investigat les causes polítiques i econòmiques que expliquen aquest augment, les conseqüències que té per a la presa de decisions, qui se'n beneficia i, sobretot, hem reflexionat sobre com es podria solucionar aquest problema. Tot plegat ha implicat revisar normatives, analitzar casos concrets i buscar solucions pràctiques, amb moments que ens han fet qüestionar les nostres hipòtesis i d'altres que ens han fet avançar amb molta més claredat. Ha estat una experiència intensa però sobretot molt enriquidora.

Webgrafia

1. Encyclopædia Britannica. (n.d.). European Community. Encyclopædia Britannica. Recuperat de <https://www.britannica.com/topic/European-Community-European-economic-association>
2. European Union. (n.d.). History of the European Union 1945-59. Recuperat de https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59_enCVCE. (n.d.). The European Coal and Steel Community (ECSC) and the founding of the European Communities. Recuperat de <https://www.cvce.eu/en/education/unit-content/-/unit/02bb76df-d066-4c08-a58a-d4686a3e68ff/7491989c-6aa2-47d3-8c88-dc62ddb61c3c>
3. EUR-Lex. (n.d.). Treaty establishing the European Coal and Steel Community (ECSC) – ECSC Treaty. Recuperat de <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/treaty-establishing-the-european-coal-and-steel-community-ecsc-treaty.html>
4. European Union. (n.d.). History of the European Union. Recuperat de https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwiN65T7tdiEAXeTaQEHYrTAYgQFnoECBUQAQ&url=https%3A%2F%2Feuropean-union.europa.eu%2Fprinciples-count-ries-history%2Fhistory-eu_en&usq=AOvVaw3IRgsvk6cryd2zsDwj7WwJ&opi=89978449
5. Let's Talk About EU. (n.d.). Waarom de Europese Unie is opgericht. Recuperat de <https://www.letstalkabouteu.com/en/history/waarom-de-europese-unie-is-opgericht/>
6. Investopedia. (2023, 19 de maig). European Union. Recuperat de <https://www.investopedia.com/terms/e/europeanunion.asp>
7. European Union. (n.d.). Aims and values of the European Union. Recuperat de https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/principles-and-values/aims-and-values_en#:~:text=The%20aims%20of%20the%20European,and%20prevent%20and%20combat%20crime
8. News Decoder. (2021, 11 de novembre). A brief history of the European Union. Recuperat de <https://news-decoder.com/european-union-history/>
9. Ask an Academic. (n.d.). Why does the EU exist?. Recuperat de <https://askanacademic.com/politics-and-international-relations/why-does-eu-exist/>
10. European Commission. (n.d.). The Treaty of Paris and the creation of the European Coal and Steel Community. Recuperat de https://ec-europa.eu.libguides.com/paris_treaty/negotiations
11. Systems Change Alliance. (2022, 25 de gener). Why Norway refused to join the EU. Recuperat de <https://systemschangealliance.org/why-norway-refused-to-join-the-eu/#:~:text=Two%20themes%20have%20been%20fundamental,embedded%20in%20the%20EU%20constitution>
12. EUR-Lex. (n.d.). The 2004 enlargement: The challenge of a 25-member EU. Recuperat de <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/the-2004-enlargement-the-challenge-of-a-25-member-eu.html>
13. European Commission. (n.d.). EU enlargement: Strategy and policy. Recuperat de https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/policies/eu-enlargement_es

14. Banco de España. (n.d.). La historia del Eurosistema: el proceso de integración y el ingreso de España en la UE. Recuperat de <https://www.bde.es/wbe/en/sobre-banco/actividad-europea/eurosistema-sebc/historia-eurosistema/proceso-integracion/como-ingresar-ue/>
15. European Union. (n.d.). EU enlargement. Recuperat de https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/eu-enlargement_es
16. European Union. (n.d.). European Commission. Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-commission_en
17. European Parliament. (n.d.). Powers and procedures. Recuperat de <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/en/powers-and-procedures>
18. European Union. (n.d.). European Parliament. Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-parliament_en
19. European Union. (n.d.). European Council. Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-council_en
20. European Union. (n.d.). Council of the European Union. Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/council-european-union_en
21. European Union. (n.d.). Court of Justice of the European Union (CJEU). Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/court-justice-european-union-cjeu_en
22. European Union. (n.d.). European Central Bank (ECB). Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-central-bank-ecb_en
23. YouTube. (2019, 24 de setembre). What is the European Union? [Video]. Recuperat de <https://youtu.be/CT7WCL85yOU?si=blBpA9ye9mjjj7f9>

Peus d'imatge

1. Flag of the European Coal and Steel Community. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2FFlag_of_the_European_Coal_and_Steel_Community&psig=AOvWaw0hKJbR3e20So4v3djYGs7q&ust=1708549796221000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoT-COj7hJHquoQDFQAAAAAdAAAAABAD
2. The European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fuknowledge.uky.edu%2Fworld_europe_journey%2F%2F&psig=AOvWaw28bLj98UuzxdP8QbYfauNs&ust=1708544658794000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCICos-7puoQDFQAAAAAdAAAAABAD
3. European Economic Community. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2FEuropean_Economic_Community&psig=AOvWaw2chJ2S1cDez6S4yJnwi_6v&ust=1708545320529000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCLDhwKrpuoQDFQAAAAAdAAAAABAD
4. Creation of the European Economic Community. (n.d.). Recuperat de <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwww.britannica.com%2Ftopic%2FEuropean-Union%2FCreation-of-the-European-Economic-Community&psig=AOvWaw3zfg6odq6FyYYsLXTAwudo&ust=1708544700161000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCQj20N7puoQDFQAAAAAdAAAAABAD>
5. Inner Six. (n.d.). Recuperat de https://en.wikipedia.org/wiki/Inner_Six
6. 1973 Enlargement of the European Communities. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F1973_enlargement_of_the_European_Communities&psig=AOvWaw2ELde0hhbi-cMGhNQ7EpO3&ust=1709679056196000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCMDfyvny24QDFQAAAAAdAAAAABAD
7. 1981 Enlargement of the European Communities. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F1981_enlargement_of_the_European_Communities&psig=AOvWaw03ZpSjtSt7jyhQ85q3BJD_&ust=1709679117991000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCKD53ZbZ24QDFQAAAAAdAAAAABAI
8. 1986 Enlargement of the European Communities. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F1986_enlargement_of_the_European_Communities&psig=AOvWaw3YzTo6IVU6g2TIIQohHcJl_&ust=1709679271787000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhXqFwoTCID3luLZ24QDFQAAAAAdAAAAABAD
9. 1995 Enlargement of the European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F1995_enlargement_of_the_European_Union&psig=AOvWaw3KeIP5XMkMsoWddnRpsty9&ust

[=1709679158715000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCIjhqqrZ24QDFQAAAAAdAAAAABAD](https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F2004_enlargement_of_the_European_Union&psig=AOvWaw0cEH6QuTer8jcoLMqK0F_B&ust=1709679313742000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCOiMhvTZ24QDFQAAAAAdAAAAABAD)

10. 2004 Enlargement of the European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F2004_enlargement_of_the_European_Union&psig=AOvWaw0cEH6QuTer8jcoLMqK0F_B&ust=1709679313742000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCOiMhvTZ24QDFQAAAAAdAAAAABAD

11. 2007 Enlargement of the European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F2007_enlargement_of_the_European_Union&psig=AOvWaw2ljXER9klK2TcdMrswMTjc&ust=1709679348319000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCNCyzPfd24QDFQAAAAAdAAAAABA

12. 2013 Enlargement of the European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2F2013_enlargement_of_the_European_Union&psig=AOvWaw21HOolXmyUDBeknlE_Uw7E&ust=1709679382250000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCPDKxZTa24QDFQAAAAAdAAAAABAD

13. European Union Main Map. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2FFile%3AEuropean_Union_main_map.svg&psig=AOvWaw2VFHfKHACC9RhkFu4Yzts&ust=1709679433688000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCKjBgg7a24QDFQAAAAAdAAAAABAD

14. Schengen Area. (n.d.). Recuperat de <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fwise.com%2Fes%2Fblog%2Fque-es-el-espacio-schengen&psig=AOvWaw2PAZUoq8iHH-g3ZQBJ5XiW&ust=1709728390509000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCNihheKO3YQDFQAAAAAdAAAAABAN>

15. Eurozone Enlargement. (n.d.). Recuperat de https://es.wikipedia.org/wiki/Ampliaci%C3%B3n_de_la_eurozona&psig=AOvWaw0Ix4LHR0pC9I31pj-ZsTHS&ust=1709728574245000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBMQjhxqFwoTCJCms7aR3YQDFQAAAAAdAAAAABAc

16. European Commission. (n.d.). Recuperat de https://es.wikipedia.org/wiki/Comisi%C3%B3n_Europea&psig=AOvWaw1WfrxAFS9Zp34P3N7gtOdu&ust=1711986355366000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBQQjhxqFwoTCMCBoKbsnoUDFQAAAAAdAAAAABAE

17. European Parliament. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2FEuropean_Parliament&psig=AOvVaw39VrZz1WrXqZvLuoHQZHgg&ust=1711988069797000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBQQjhxqFwoTCMDL4tfynoUDFQAAAAAdAAAAABAE

18. European Parliament Election Results 2019. (2019). Recuperat de <https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/en>

19. Council of the European Union. (n.d.). Recuperat de https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fen.wikipedia.org%2Fwiki%2FCouncil_of_the_European_Union&psig=AOvVaw2G7urBFh3qxwYYb-9-Gnm8&ust=1711992391822000&source=images&cd=vfe&opi=89978449&ved=0CBQQjhxqFwoTCMiZhOyCn4UDFQAAAAAdAAAAABAE
20. European Council. (n.d.). Recuperat de https://en.wikipedia.org/wiki/European_Council
21. Court of Justice of the European Union (CJEU). (n.d.). Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/court-justice-european-union-cjeu_en
22. European Central Bank (ECB). (n.d.). Recuperat de https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-central-bank-ecb_en